

Postoje obyvatel prostějovského regionu k problematice nevěry

Gabriela Ambróšová

Bakalářská práce
2011

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta humanitních studií

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Fakulta humanitních studií

Ústav pedagogických věd

akademický rok: 2010/2011

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Gabriela AMBRÓŠOVÁ**
Osobní číslo: **H08400**
Studijní program: **B 7507 Specializace v pedagogice**
Studijní obor: **Sociální pedagogika**

Téma práce: **Postoje obyvatel prostějovského regionu
k problematice nevěry**

Zásady pro vypracování:

Zpracování rešerše a studium odborné literatury.
Vymezení pojmů a teoretických východisek z oblasti problematiky nevěry.
Příprava metodiky výzkumné části.
Realizace kvantitativního výzkumu problematiky nevěry.
Zpracování a vyhodnocení získaných dat, včetně jejich interpretace.
Prezentace výsledků výzkumu, jejich shrnutí a doporučení pro praxi.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

CAPPONI, V., NOVÁK, T. Sám sobě manželským poradcem. Praha: Grada Publishing a.s., 1995. ISBN 80-7169-163-1

CHRÁSTKA, M. Metody pedagogického výzkumu: základy kvantitativního výzkumu. Praha: Grada Publishing, a.s., 2007. ISBN 80-2471-369-1

PESECHKIAN, N. Partnerské vztahy. Praha: NLN, 1995. ISBN 80-7106-115-8

PLZÁK, M. Othelon aneb manuál o žárlivosti. Praha: MOTTO, 2002. ISBN 80-7246-020-X

ŠMOLKA, P. Nevěra. Praha: Grada Publishing a.s., 2003. ISBN 80-247-0397-1

Vedoucí bakalářské práce:

Mgr. Eva Šalenová

Ústav pedagogických věd

Datum zadání bakalářské práce:

20. ledna 2011

Termín odevzdání bakalářské práce:

6. května 2011

Ve Zlíně dne 20. ledna 2011

prof. PhDr. Vlastimil Švec, CSc.
děkan

Mgr. Soňa Vávrová, Ph.D.
ředitelka ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- o odevzdáním bakalářské práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- o beru na vědomí, že bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému dostupná k nahlédnutí;
- o na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- o podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- o podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- o pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům.

Prohlašuji, že

- o elektronická a tištěná verze bakalářské práce jsou totožné;
- o na bakalářské práci jsem pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.

Ve Zlíně 26. 4. 2011

1) zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevydělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

2) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacího zařízení (školní dílo).

3) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpirá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jim dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlédne k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Cílem mé bakalářské práce bylo zmapovat současnou názorovost a postoje obyvatel prostějovského regionu k problematice nevěry.

Práce se skládá z teoretické a praktické části. V teoretické části seznámím čtenáře s nevěrou obecně: od základního pojmu, po její typy, příčiny, možnosti prevence až po následný dopad, přičemž se budu soustředit zejména na dva nejčastější způsoby ukončení partnerství: rozchod a rozvod. Praktická část obsahuje provedený průzkum veřejného mínění za pomoci dotazníkového šetření, jehož cílem bylo zjistit, jaký postoj zaujímají obyvatelé prostějovského regionu - oblasti ve které bydlím, vůči problematice nevěry a na kolik je tento společenský jev aktuální.

Klíčová slova: nevěra, partnerství, manželství, rozchod, rozvod, prevence

ABSTRACT

The thesis is aimed to map today's opinions of the inhabitants in the Prostějov region to the question of infidelity.

The thesis is divided in two parts, theoretical and empirical. The theoretical part is focused on infidelity in general, from the basic terms to its types, reasons, prevention, to the sequential impact. Special attention is paid to the problem of two ways of finishing the partnership, separation and divorce. In the empirical part is described (thanks to the questionnaire) public opinion on this topic. The questionnaire's aim was to find out what people in Prostějov region think about this topic and how much is this social phenomenon actual.

Key words: infidelity, partnership, marriage, separation, divorce, prevention

MOTTO

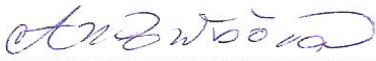
„Mladí lidé chtějí být věrní a nejsou. Staří lidé chtějí být nevěrní a nemohou.“

Oscar Wilde

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

Ve Zlíně 26. dubna 2011

.....

OBSAH

ÚVOD	10
I TEORETICKÁ ČÁST	11
1 VYMEZENÍ ZÁKLADNÍHO POJMU NEVĚRA	12
2 HISTORIE NEVĚRY	14
3 NEVĚRA	16
3.1 TYPY NEVĚRY DLE ŠMOLKY	16
3.2 PŘÍČINY NEVĚRY	17
3.2.1 Příčiny nevěry ve spokojeném vztahu	18
3.2.2 Příčiny nevěry v nespokojeném vztahu	19
3.3 REAKCE NA NEVĚRU	20
4 PREVENCE V BOJI PROTI NEVĚŘE	23
4.1 VOLBA PARTNERA	23
4.2 TAJEMSTVÍ SPOKOJENÉHO PARTNERSTVÍ	26
4.3 ZDROJE PARTNERSKÝCH KONFLIKTŮ	27
4.3.1 Komunikace	27
4.3.2 Žárlivost	29
4.3.3 Sexuální život.....	30
5 DOPAD NEVĚRY	33
5.1 ROZCHOD	33
5.2 ROZVOD	34
II PRAKTICKÁ ČÁST	37
6 VÝZKUM POSTOJŮ OBYVATEL PROSTĚJOVSKÉHO REGIONU K PROBLEMATICE NEVĚRY	38
6.1 VÝZKUMNÝ PROBLÉM	38
6.2 CÍL VÝZKUMU	38
6.2.1 Dílčí cíle	38
6.3 VÝZKUMNÉ PŘEDPOKLADY	39
6.4 DRUH VÝZKUMU	40
6.5 VÝZKUMNÁ METODA.....	41
6.6 VÝZKUMNÝ SOUBOR	42
6.7 ZPŮSOB ZPRACOVÁNÍ DAT	45
6.8 VÝSLEDKY VÝZKUMU A JEHO INTERPRETACE	46
6.9 ZÁVĚR VÝZKUMU	57
6.10 DOPORUČENÍ PRO PRAXI.....	59
ZÁVĚR	60
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	61
INTERNETOVÉ ZDROJE	63

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	64
SEZNAM TABULEK.....	65
SEZNAM GRAFŮ	66
SEZNAM PŘÍLOH.....	67
PŘÍLOHA PI: DOTAZNÍK.....	68
PŘÍLOHA PII: TABULKY	73
PŘÍLOHA PIII: GRAFY	77

ÚVOD

Problematika nevěry patří k velmi často diskutovatelným tématům a lze ji tedy označit za stále aktuální. Nevěra je stará jako lidstvo samo, provází nás od nepaměti. Lidé se s ní setkávají bez rozdílu na barvě pleti, výkonu zaměstnání či formě soužití. Ať už patříme k jejím zastáncům či odpůrcům, ať se řadíme do skupiny nevěrníků nebo zapřísáhlých šířitelů věrnosti až za hrob, dotýká se nás všech. Z tohoto důvodu, a také pro vlastní zvědavost, jak nahlíží na tuto problematiku prostějovský region – oblast kde žiji, rozhodla jsem se zvolit pro svoji bakalářskou práci právě toto téma, kterému bych se ráda věnovala i později, při volbě své nastávající profese. Hlavním motivem, který mne inspiroval k výběru tohoto tématu je také skutečnost, že jsem se za poslední dobu ve svém okolí setkala s narůstajícími případy rozvodovosti, za nimiž v převážné většině stála právě nevěra. Vždy, když jsem se nad nevěrou zamýšlela, tápala jsem v otázkách lidské různorodosti, neboť je pro mě zvláštností, jak dalece se rozchází názorovost lidí právě na tento společenský jev. Svým výběrem tématu snad poodhalím skutečnosti, prostřednictvím nichž si dokáží zodpovědět řadu nejasných dotazů a budu mít možnost nahlédnout na tuto problematiku, jak očima jedinců, kteří preferují věrnost a oddanost pouze jednomu partnerovi, tak zejména z pohledu nevěrných partnerů, kterým věrnost nic neříká. Je úsměvné, že většinová literatura týkající se rozpadu vztahů, manželství, předcházení partnerským konfliktům, je věnována zejména ženám. Obrovská spousta knih zaměřených na vztahovou problematiku přímo svými názvy volá po ryze ženské populaci. Ty, kterým se ženské oslovení nevešlo do názvu, jej přikládají v tučném dodatku ihned pod ním. Má práce je v tomto ohledu zcela negativní, takže doufám a věřím, že práce bude přínosná nejen mé osobě, ale pokud možno, co nejširší veřejnosti, v níž si každý najde to své – nejen ženy, samozřejmě.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 VYMEZENÍ ZÁKLADNÍHO POJMU NEVĚRA

I když knih, které se zabývají tematikou nevěry, je nespočet, každý autor její definici obohacuje o vlastní názor, zkušenosti a poznatky. Je zajímavé nahlédnout na jeden jediný pojem z různých stran a hledisek, neboť i když jde v jádru pojmu o stejnou podstatu, téměř nikdy není jeho vyložení totožné a zájemcům o tuto problematiku je tak nabídnuta široká, pestrobarevná škála jeho vysvětlení, zejm. pak u pojmu nevěra. Protože neexistuje pouze jedno univerzální vysvětlení, s nímž by se celá populace ztotožnila, uvádím ve své práci definici nevěry z pohledu několika autorů, v nichž si snad každý najde to své, co se s jeho osobním názorem ztotožňuje nejvíce.

➤ Nevěra dle Kratochvíla (2009)

Mimomanželské kontakty a mimomanželské vztahy, které představují v manželské terapii častou a závažnou problematiku. Velkou roli v této oblasti sehrává, ve kterém vývojovém stádiu manželství k nevěře došlo, zda jde o záležitost převážně sexuální nebo emocionální, zda jde o nahodilý kontakt, sexuální promiskuitu nebo déletrvajícím vztah k jedné osobě. Všechny druhy nevěř ohrožují manželství možnostmi akutní nebo chronické emocionální reakce klamaného partnera, dojde-li k odhalení. Déletrvajícím mimomanželským vztah navíc ohrožuje manželství nebezpečím vzniku citové závislosti nevěrného partnera na mimomanželském partnerovi, jehož požadavky a nároky mohou mít destruktivní charakter a následky.

➤ Nevěra dle Šmolky (2003)

Za nevěru je možné označit jakoukoliv formu vztahu či kontaktu partnera s osobou či osobami zpravidla opačného pohlaví, což však není vždy nezbytnou podmínkou. Forma vztahu či kontaktu, kterou oprávněně vnímáme jako emočně ohrožující či zraňující. Nevěrou budeme chápat i tu formu vztahu, kterou bychom za emočně ohrožující či zraňující oprávněně považovali, pokud bychom o takovém jednání našeho partnera věděli. Možná by však bylo nejrozumnější na pokusy definovat nevěru jako jev či stav mající objektivně existující charakteristiky, rezignovat. Zvláště z hlediska podváděných půjde v dané souvislosti spíše o kategorii subjektivního prožívání.

➤ Nevěra dle Plzáka (1999)

Nevěru musíme chápat jako jev, jenž vyvolává nejistotu, která je úzce spjata s žárlivostí a její problém spočívá v tom, že:

- nevěra je jev možný
- nevěra je utajitelná
- věrnost je nedokazatelná

Vzorovým příkladem jest: Jestliže začnu podezřívat partnera, že mi je nevěrný (pamatujme však, že nevěra je možná a utajitelná), pak jako první žádám, aby mi partner dokázal, že tomu tak není (avšak dokázat věrnost přeci nelze)!

➤ Nevěra dle Capponi, Nováka (1995)

V našem kulturním kontextu představuje nevěra milostný (sexuální) poměr s mimomanželským partnerem v době trvání manželství, eventuálně stejný poměr s jinou osobou, než je ta, které jsme učinili, ať již vyřčený nebo nepsaný a „mezi řádky“ se rozumějící slib věrnosti. Lze o ní hovořit v různých fázích vážné známosti či „chození“. Vzhledem k tomu, že nevěra jako taková není právnickým termínem, nemůže být sama o sobě důvodem k rozvodu.

2 HISTORIE NEVĚRY

Bylo by velmi naivní domnívat se, že nevěra je v dějinách lidstva jev nový, neboť lidstvo provází od časů dávných a minulých až po současnost. Nevěra je tedy stejně tak stará, jako lidstvo samo. Se vznikem lidského života vzešel i jakýsi lidský pud, který se nedokázal spokojit s pouze jedním sexuálním partnerem pro celý život. Nestálost, ať již v oblasti soužití či sexuálního života zde byla vždy, jen byla více skrytá a lidé vynakládali větší snahu, jak zabránit jejímu proniknutí na povrch ze strachu z ostudy nebo v horším případě ze smrti, kterou byli viníci v mnoha zemích často trestáni. Tak, jako je v různých zemích odlišné užívání jazyka, rozdílné zvyky a tradice, tak se na jisté oblasti nahlíží zcela kontrastním způsobem. To, co je v určitých zemích tolerováno, bráno s jistým nadhledem, může v sousedních zemích znamenat naprostou odchylku způsobující skandál a pohoršení. Ve starověku se například přístup k nevěře lišil dle společenské třídy. Pokud měl muž dostatek bohatství, mohl si dovolit více žen, zatímco ženy byly vždy brány spíše jako majetek, jenž měl mužům plodit zdravé potomstvo, starat se o něj a v zásadě plnit vše, co se po nich požadovalo. Lze tedy zjednodušeně říci, že polygamie byla „výsadou“ jenž si mohli dopřávat pouze příslušníci bohatých společenských vrstev, přičemž lidem obyčejným, chudým, nezbyvalo nic jiného, než se s věrností „smířit“. (Janiš, 2004)

Podle Bauera (2003) je historie protkaná chťičem a touhou, ač se literatura zaměřuje převážně na politiku. Za mnohé historické zvraty, války, revoluce, reformy a mírové smlouvy mohla právě láska. Ať již opětovaná či nikoliv. Za nejčastější motiv všech nepokojů byla brána nevěra, úzce spjata s žárlivostí. Již dávná mytologie starověkých národů zmiňuje příběh řeckého boha Zea, který k nevěře využíval nejrůznějších rafinovaných převleků a převtělení. Sexualita s nevěrou spolu bezesporu úzce souvisí. Co je na zemi lidský život, můžeme na základě nejrůznějších dochovaných památek pozorovat, že sexualita se promítá v každém z období např. nález Věstonické venuše, coby paleolitický ideál ženské krásy. Nesmíme opomenout ani muže, za zmínku určitě stojí Michelangelova proslulá socha Davida, která je v současné době považována za jedno z nejlepších znázornění mužského těla v renesančním stylu. Je skutečně obrovské množství památek, které potvrzují skutečnost, že sexualita provází lidstvo již od nepaměti. Nebudu zde rozebírat Kámasútru a další pamětihodnosti, rovnou se zaměřím na řemeslo, které jde s nevěrou ruku v ruce. Za nejstarší řemeslo je považována prostituce. Nejstarší chrám – nevěstinec, známe ze sumerského města Uruku v Mezopotámii. Budeme-li věřit řeckému dějepisci a zeměpisci Hero-

dotovi, i proslulá babylónská věž Etemenaki sloužila sexuálnímu potěšení. Jak praví Bauer (2003, str. 15): „*Jednalo se o víceúčelové zařízení, tedy chrám a bordel v jednom.*“ Velkou zajímavostí je, že už starověká Mezopotámie respektovala homosexuály. Právě pro tyto jedince bývaly ve velkých chrámech zřízeny zvláštní nevěstince s chrámovými prostitutky. I přes to, že v Babylónii byl sex považován za cosi božského, běda ženě, která byla nevěrná svému muži. Jestliže tato skutečnost vyšla na povrch, nešťastnice byly vhozeny do vody a následně utopeny. V některých případech stejný trest postihl i přistižené milence. O poznání přísnější byli Asyřané, kteří provinilým dámám před utopením uřízli nos a jejich mileneckým partnerům provedli kastraci. Stejně striktní byli i Římané či Židé. Zatímco mužovu nevěru považovali za nevinný prohřešek, žena se v jejich očích dopouštěla nenapravitelného zločinu. Za zmínku určitě stojí, uvedu-li velice kontroverzní a za vše hovořící prohlášení římského politika a moralisty Cata (In Bauer, 2003, str. 25): „*Když přistihneš manželku při nevěře, můžeš ji beztrestně i bez soudu usmrtit. Spácháš-li však sám cizoložství, nesmí se ona odvážit dotknout se tě ani prstem.*“

Situace se v některých částech světa od dob minulých nezměnila. Novinář Martin Nevyhoštěný (2010) ve svém článku ze dne 12. srpna 2010 pro zpravodajský server Lidových novin – lidovky.cz informoval o případu Írány, které byl za nevěru uložen trest v podobě 99 ran bičem a následně trest nejkrutější - ukamenování. I když v řadě zemí přežívají nejruznější postihy za nevěru je pozoruhodné, jak dalece sahá lidský chtíč či možná odvaha a troufalost, že ani tak kruté tresty si u lidské populace nevynutí onu věrnost až za hrob.

3 NEVĚRA

Je velmi obtížné hovořit za veškerou populaci a sebevědomě označit za nevěru jen to, v čem se shoduje valná většina. Pohled na nevěru je možné chápat z hlediska globálního výzkumu a šetření, ale hranice tolerance a osobního smýšlení o tom, co je a není nevěra, nelze pojmout většinově, neboť každý jedinec je originál, osobnost a záleží pouze na jeho subjektivním cítění, přičemž je pouze záležitost partnerů, jaké mantinely a hranice si ve svém vztahu nastaví. To, co pro jednoho může znamenat podvod, může druhý chápat pouze jako nevinné poškádlení.

3.1 Typy nevěry dle Šmolky

Ve své publikaci *Nevěra pro podváděné a podvádějící* Šmolka (2003) popsal základní typy - stupně nevěry, se kterými se můžeme setkat nejčastěji.

➤ Flirt

Zpravidla nezávazná koketérie, rituální tanečky příslibů a náznaků bez skutečné tendence k jejich naplnění. Podstatou je zde pouhý předpoklad možnosti, nikoli její naplnění. I když se vše odehrává pouze na poli představ a fantazie, není vyloučeno, že k naplnění podstaty je to už jen malý krůček, kdy stačí třeba jen menší partnerská neshoda nebo požití většího množství alkoholu, a vše se rázem může vymknout kontrole.

➤ Mimomanželský (mimopartnerský) kontakt

Povětšinou jednorázový či krátkodobý nahodilý situační kontakt s nejčastěji pouze sexuálním charakterem. Němci tento typ nevěry nazývají „Seitensprung“ – neboli odskočení stranou, přičemž třeba v jiné terminologii se můžeme setkat s označením „rekreační nevěra“, kdy bylo pro inspiraci tohoto termínu čerpáno z oblastí, v nichž je právě tento typ nevěry nejvíce frekventovaný např. na dovolené, večíрку.

➤ Dobrodružství

Jak už sám název oznamuje, jedná se o jakýsi vztah na přilepšenou - doplněk, který je převážně motivován touhou po něčem novém. Hlavním motivem však bývá sexuální zvědavost, poznání zatím nepoznaného či snaha o zpestření stereotypních zajetých kolejí. Pro dobrodružství je charakteristická vyšší míra citové angažovanosti

a delší trvání v čase. Často probíhá souběžně s legálním vztahem, ale jelikož zde není přítomna úvaha o společné budoucnosti s „vedlejším partnerem“, nijak jej nenarušuje.

➤ Virtuální nevěra

Tento druh nevěry je nejčastěji spojován s užíváním internetu (seznamovací služby, chatování) či telefonu. Absence osobního kontaktu podporuje fantazii a dodává na kuráži, čímž způsobuje rychlejší a snadnější ztrátu zábrán, zároveň také snižuje možnost zklamání. Této, čím dál častější formy, využívají zejména ostýchaví a neprůbojní jedinci nebo jedinci se sklonem k nejrůznějším odchýlkám. Ačkoliv se virtuální nevěra jeví jako nevinná, v řadě případů může mít stejně závažný a rozsáhlý dopad jako nevěra reálná.

➤ Swingování

Jev poměrně vzácný, při kterém dochází k výměně partnerů (zpravidla krátkodobé, někdy opakované), prostřednictvím níž si dvě či více dvojic rozhodne oživit své sexuální soužití. Mezi jeho nejčastější rizika patří odlišná míra motivovanosti jednotlivých partnerů, a taktéž vznik nestejných emocí (sympatií, žárlivosti, zamilovanosti).

➤ Prostituce

U tohoto typu není naprosto jasné, zda prostituci můžeme považovat za nevěru, avšak zcela určitě i v tomto případě se jedná o určitou vztahovou (téměř vždy i osobnostní) patologii, defekt emočního prožívání s ničivými následky. Prostituci se rozumí většinou nabízení nebo nákup sexuálních služeb za úplatu, bez přítomnosti osobního vztahu.

3.2 Příčiny nevěry

Ztráta přitažlivosti partnera, stereotyp ve vztahu, touha po vzrušení, ověřování si vlastní žádoucnosti a řada dalších příčin může stát za zrodem nevěry. Svět je plný nástrah a dle mého názoru je jen na osobnosti a pevné vůli člověka, zda jim ustojí či podlehne.

Uzel (2010) představuje typy, které si o nevěru přímo koledují:

➤ Kterým mužům ženy nejčastěji zahýbají?

Jedná se především o muže neimponující – nositele tzv. klasických tří S: slabí, slušní, spolehliví. Dále muži malicherní, trpící zvýšenou potřebou mentorování a poučování. Ohroženi jsou také despotičtí žárlivci, jež své partnerky drží jako v klášteře, zatímco si sami užívají volnosti a milostných radovánek s jinými ženami.

➤ Kterým ženám muži nejčastěji zahýbají?

Jsou jimi ženy přehnaně obětavé a spolehlivé, které razí heslo: „Vše pro rodinu“. Tento typ žen je nejčastěji ohrožen přesvědčením partnera, který je pro jejich neustálou schopnost být k dispozici a stoprocentní spolehlivost považuje za inventář domácnosti. Do seznamu ohrožených žen patří i přesný opak výše zmiňovaných, tedy ženy nadmíru samostatné, výkonné, které po svých partnerech vyžadují maximálně oplodnění. Žena, která si dle Uzla nevěru snad i zaslouží je tzv. propagátorka zásluhové sexuality, která poskytuje svému partnerovi sex pouze na příděl, a to v případech, které ona sama uzná za vhodné.

PhDr. Michaela Peterková (2008) na svých internetových stránkách pohlíží na motivy nevěry ze dvou situací. Rozlišuje její příčiny dle toho, zda se jedná o spokojený či nespokojený vztah.

3.2.1 Příčiny nevěry ve spokojeném vztahu

➤ Zažít v sexu něco jiného, neobvyklého, užít si: V tomto případě jde čistě o sexuální motiv, kdy jeden z partnerů hledá to, co mu doma není dopřáváno v oblasti sexuální. Většina partnerů v tomto případě udává jako důvod nedostatečně pestrý sex, odmítání experimentovat či nízký apetit k sexuálním praktikám.

➤ Touha po zakázaném ovoci: Řadu nevěrníků při tomto motivu spojuje společná touha po dobrodružství či vyšší inklinace k adrenalinu. Zejména dlouhodobější vztahy postižené rutinou, usedlostí a přílišnou stabilitou dávají podnět k nevěrnosti. Není nic neobvyklého, že po dosažení svého touha po již získaném slábne, až zcela vymizí.

- Prostředek zvýšení sebevědomí: Každý člověk se cítí velmi dobře, jeví-li o něj zájem druhá osoba. Mimomanželský partner pak může dotyčnému dodat pocit výjimečnosti, zajímavosti, přitažlivosti. Vystupňovaná forma obsahuje získávání „zářezů do pušky“, kdy si tito lidé často písemně zaznamenávají své oběti jako trofeje a vedou tak databázi svých úspěchů.
- Prostředek povýšení v práci nebo získání nějaké výhody: V lehčí variantě je možné si představit případ mladého sympatického pracovníka, jež je dosazen do vyšší nežli rovnou vedoucí pozice svojí starší, často nepřitažlivou šéfovou. Podmínkou je splnění požadavku, který má nejčastěji sexuální charakter. V těžších formách se může vyskytovat i vydírání.
- Reakce na krize středního věku a jim podobné: Pocit, kdy nám ujíždí poslední vlak, cítíme přicházející stáří a s ním i ztrátu všeho pozitivního je pro tyto vývojové krize typický. Následuje ohlédnutí se za svým dosavadním životem, smutná bilance přinášející další negativní pocity: nic jsem nedokázal, nezažil. Stresující je i pohled vstříc dalším dnům, kdy člověk panikaří nad představou, jak málo času mu ještě zbývá. Po této rekapitulaci následuje povětšinou snaha zachránit, co se dá. Lidé změň styl oblékání, často se pasují do role náctiletých, posilovna se jim stává druhým domovem a náruč mladé milenky/milence tak není žádnou výjimkou.

3.2.2 Příčiny nevěry v nespokojeném vztahu

- Sex, sexuální uspokojení: Nerovnováha v sexuálním apetitu. Zatímco na jedné straně stojí aktivní a chtivý partner, druhá strana je chladná a potřebu sexu necítí. Následuje strádání, které se velmi snadno jednoho dne prolomí.
- Projev porozumění, zájem o člověka: Zní to možná až neuvěřitelně, ale spouštěcím mechanismem je v tomto případě až příliš klidná a fungující domácnost. Dalším případem je pozornost, která se partnerovi vyjadřuje křikem, verbálním nebo fyzickým násilím. Řadí se sem i partneři alkoholiků, žárlivců a jinak psychologicky nekompetentních partnerů.
- Jako trest pro původního partnera: Lze ji označit jako sdělení pro partnera, jemuž touto cestou oznamujeme, že je něco v nepořádku, něco nefunguje tak jak má a my pouze upozorňujeme na jeho chyby a nedostatky. Zjednodušeně řečeno: „Za to, že

ted' někoho mám, můžeš poděkovat jenom sobě“. Může však jít také o revanšistickou nevěru – odplatu za dřívější nevěru našeho partnera nebo o naplnění varování či ultimátum.

3.3 Reakce na nevěru

Pláč, šílené běsnění, propuknutí hysterie, vztek, lítost, smích – ano, i s takovým případem se řada českých odborníků např. Šmolka, Uzel ve své praxi nejednou setkala, jak uvádí ve svých knížkách věnovaných široké veřejnosti, která je s oblibou přijímá pro své nenásilné zpracování, které bez zbytečných odborných termínů pomáhají nejednomu nešťastníkovi ustát problémy a strasti, které láska přináší. Osobně jsem si velice oblíbila Petra Šmolku, který se v oblasti lásky pohybuje elegantním způsobem. Nelze mu upřít jeho šarm a kouzlo, kterým poskytuje cenné rady, popisuje příhody, jež zažil během své letité praxe a pomáhá odlehčit dusnou atmosféru krutého osudu, přičemž podává pomocnou ruku a ukazuje směr vstříc lepším zítřkům. Šmolka (2009) ve své knize Jak zachránit manželství zmiňuje případ z praxe, který se nesl v duchu přesvědčení partnerky, která se domnívala, že má natolik asexuálního a nepřitažlivého partnera, který nemůže být lákavý pro žádnou ani tu nejzoufalejší ženu, že by ji ani ve snu nenapadlo, co ji z jeho strany může potkat. Sama byla natolik ze zjištění partnerovy nevěry zaskočena, že se zmožila pouze ke smíchu. Jednoduše nemohla uvěřit, že by pro ni tak samozřejmé zboží bylo lákadlem pro jinou. O důkaz navíc, že s nevěrou se potýkají všichni bez rozdílu na společenské vrstvě, barvě pleti i míře atraktivitu. Lidské fantazii nejsou kladeny žádné překážky při odhalení partnerovy nevěry. Snad nejhorší skutečností je fakt, že na nevěru nemůžeme být nikdo dokonale připraveni.

Peseschkian (1995) varuje před zbytečným vytvářením a hledáním důvodů, které by případnou nevěru mohly odhalit. Doporučuje se vyhýbat ponižujícím situacím, kdy svého partnera zkoušíme, zda se přizná k nám smyšleným situacím a vyslyšíme společné přátele, známé, zda se nám nepotvrdí naše výmysly. Plyne z toho jednoduché doporučení: „Nehledat nevěru tam, kde nejsou přímé důkazy“. Tam, kde dojde k jejímu odhalení, nepídit se po detailech a snažit se k prožité události vícekrát nevracet. Čím méně toho víme, tím je bolest slabší a kratší. Kratochvíl (2009) se zmiňuje o lidech, kteří se v takovýchto případech velmi rádi trýzní podrobnostmi o partnerově záletu, což znesnadňuje možnost nápravy a návratu k nevěře předcházející idyle. V konečné fázi je pak toto chování rozhodujícím

krokem k ukončení partnerství, nikoliv okamžik odhalení nevěry. Nevěrný partner nesnese neustálé předhazování a připomínání svého omylu a ze vztahu raději odchází dobrovolně sám.

S touto problematikou bezesporu úzce souvisí dva následující pojmy, které ve své publikaci uvádí Capponi, Novák (1995):

- Apistiosis: Název pochází z řečtiny (apistia = nevěra) a označuje neschopnost vyrovnat se s odhalenou nevěrou druhého partnera. Zpravidla postihuje a dlouhodobě psychicky decimuje spíše muže. Zvýšená náchylnost k této diagnóze je zaznamenána u mužů, kteří sami bývali v minulosti dlouhodobě nevěrní. Pro daný stav je hlavním znakem chorobné zúžení právě na fakt nevěry, kdy je po dlouhá léta vše probíráno znovu a znovu do nejdrobnějších detailů.
- Depresivní ataka: Často bývá zaměňována s výše definovanou Apistiosis. Je nutné od sebe tyto dva pojmy rozlišovat, neboť má každý jiný význam. Depresivní ataka může zdánlivě vznikat v důsledku vzpomínek na nevěru, která se však přihodila před mnoha lety a která v mezidobí nebyla nijak připomínána nebo v manželství nehrála žádnou roli.

Psycholožka a sexuoložka PhDr. Laura Janáčková (2010) ze serveru Institut partnerských vztahů upozorňuje na přílišnou tíhu pro celkový organismus člověka, kterou nevěra bezesporu přináší. Osoba, která se ocitá na straně podvedeného, prožívá výraznou stresovou situaci, která se u každé osoby projevuje individuálním způsobem. Dle svých dlouholetých zkušeností mezi nejčastější psychosomatické projevy řadí poruchy termoregulace, tedy pocení nebo zimnici, třes a pláč. Odhalení nevěry dle slov Janáčkové způsobuje u některých jedinců doslova ochromení schopnosti reálného uvažování.

Zjištění nevěry spouští lavinu negativních pocitů a procesů, se kterými se lidské tělo vypořádává po svém. Zatímco jeden může zažívat nechutenství, překonává pocit zvracení, druhý tuto tíživou situaci řeší přesným opakem – přejídáním. Záleží na odolnosti každého z nás. Schopnost úspěšného zvládnutí těžkostí, které osud přináší, určuje do jisté míry i věk a s ním spojené životní zkušenosti a zážitky. Mezi velmi časté problémy patří poruchy spánku a stereotypní bezmyšlenkové chování, kam spadá zautomatizování běžných činností, které sebou přináší zvýšené riziko úrazu, chyb a sebekontroly. Dotyčný pod velkým psychickým napětím ztrácí kontrolu nad vlastním jednáním a běžné činnosti jako je řízení vo-

zidla nebo krájení chleba může znamenat velké nebezpečí. Výjimkou není opakované kontrolování, zda jsme vypnuli sporák, zamkli byt. (Kirshenbaum, 2009)

Po odeznění nejhoršího a vstřebání nové skutečnosti přichází na řadu neutuchající potřeba znát důvod nevěry, v lepším případě najít konkrétního viníka, který za vzniklou situací může. V řadě případů chce podvedený vidět dotyčného, který mu svedl partnera, aby ho mohl zhodnotit a následně porovnat se svojí osobou. Často se stává, že zoufalství, které po odhalení nevěry přichází střídá agresivita. V lepším případě to odnese pouze partner, v tom horším blízké okolí (děti, rodina, přátelé, kolegové) – lidé, kteří za nic nemohou. Zejména v případě dětí bychom měli být velmi obezřetní, neboť si nedokáží zodpovědět otázku, proč je s nimi zacházeno tak zlým způsobem, když přeci nic neprovedly. Nejen, že v nich vyvoláme obrovský zmatek, který především malé děti dosti citlivě prožívají, ale lehce k nám po takové zkušenosti ztratí důvěru. Teprve čas pomůže. Od bolesti, trýznivých myšlenek a smutku. Doba, kterou každý potřebuje pro vyrovnání se s nevěrou je různá dle délky společného soužití, přítomnosti společných dětí, ekonomické situace. Signál přívětivějších dnů přichází v podobě změny. Řada jedinců, kteří se ocitli v kůži podvedených, volí jiný účes, mění zaměstnání, navrací se k zapomenutým koníčkům, začínají na sobě pracovat, ať už návštěvami posilovny či vzdělávacích kurzů. Právě ona změna, má-li pozitivní charakter, je hodnocena očima odborníků jako velmi prospěšná. S novou motivací se rodí i opětovná chuť a radost ze života. (Šmolka, 2003)

4 PREVENCE V BOJI PROTI NEVĚŘE

Nevěra tu byla odjakživa a budeme-li k sobě upřímní, jistě se s ní budeme setkávat i nadále. Dá se říci, že k lidské populaci neodmyslitelně patří. Je však nezbytně nutné, abychom pasivně vyčkávali, až se s ní setkáme tváří v tvář? Je vůbec možné nevěře předejít? Dá se proti ní bojovat? Odpověď a přístup k preventivní stránce bude jistě individuální. Osobně však zastávám názor, že existují jisté kroky, které v případě podniknutí, minimalizují riziko výskytu nevěry. Bylo by přinejmenším naivní domnívat se, že pouhé přečtení odborných rad zaručí stoprocentní úspěšnost, kdy se vám nevěra vyhne obloukem, ale zvýší-li pouhé přečtení vaši obezřetnost při výběru partnera, vstupu do partnerství, pak si dovolím označit otázku prevence za realistickou a přínosnou, která může být pro nejednoho čtenáře užitečná.

4.1 Volba partnera

Každý má své sny, představy a ty se promítají i do ideálu našeho budoucího partnera. Někdy jsou naše nároky opravdu vysoké a mnohdy své vlastní nedostatky nedokážeme u druhých tolerovat. Říká se: „Vrána k vráně sedá“. Jak pak tedy vysvětlíme skutečnost, že své vlastní chyby z chování druhých tolik odsuzujeme? Nedostatky, které máme taktéž, nás u našeho partnera tolik rozčilují a mnohdy stojí za konečným slovem rozchodu. Neříká se přeci i moudro: „Protiklady se přitahují“?

Sherry Argovová (2005) upozorňuje, že výběr životního partnera může negativně znamenat celý náš život. Neustálá nedorozumění a hádky člověka nejen oslabují, vytváří stresovou půdu, ale taktéž ve velké míře ovlivňují pracovní život a naše zdraví. Zdraví je jen jedno a je potřeba si ho i náležitě vážít, proto bychom při výběru správného partnera měli být skutečně důslední a obezřetní. Podle řady odborníků: Plzáka, Peseschkiana a Plaňavy je spokojené partnerství klíčem ke šťastnému životu, dobré psychice a zdraví. Podněcuje k pracovním úspěchům a pěstuje v jedinci zdravé sebevědomí. Kdo by nechtěl být šťastný a spokojený? Jak takového stavu dosáhnout a mít po svém boku plnohodnotného partnera, který pro nás bude oporou, se kterým si budeme rozumět, a náš vztah nebude jen otázkou jedné sezóny?

Dovolím si použít slova Šmolky (2005, str. 14): „*Každý člověk prý za život potká asi 150 bytostí opačného pohlaví, s nimiž by měl šanci na harmonický vztah. Někdy stačí jen*

chvilíčku vyčkat...“ Abychom onu chvíli alespoň trochu zkrátili, nabízím v následujících odstavcích přehled zajímavých informací a rad, týkajících se výběru partnera.

Zakladatel psychoanalýzy Sigmund Freud (In Plaňava, 2000) rozlišil dva modely výběru partnera. V prvním je hledána osoba, která by substituovala matku, což Freud nazývá volbou anaklytickou nebo též závislostní. Ve druhém směřuje jedinec k tomu, aby ve druhých lidech miloval sám sebe, což je volba narcistní. První bývá častější v motivaci žen, druhá u mužů. Mateřsky determinovaná, anaklytická volba vede k tomu, že muž bude milovat ženu, která ho opečovává a nasytí, zatímco žena hledá muže, který ji především ochrání. Narcistní volba má čtyři varianty. Milovat lze toho, kdo je: a) stejný, jako jsem já; b) je takový, jaký jsem byl dříve; c) jaký bych chtěl být; d) lze ve druhém milovat určitou část sebe sama.

V literatuře se častokrát doslýcháme o tzv. nevhodných partnerech, kteří jsou tučným písmem zvýrazňováni a označováni za osoby pro vztah přímo nebezpečné. Varování Plzák (2010) rozlišuje nebezpečné partnery u mužského a ženského pohlaví zvláště. Zde jsou:

➤ **Zakázaní muži**

- **Alkoholici a toxikomani:** Osoby závislé na alkoholu či jiných drogách se projeví už v době velkého milování, protože se jim nedostává sil, aby mohli své závislosti plně zvládat. Často pod vlivem návykových látek páchají na svém partnerovi násilí, od vulgárního napadání až po fyzické útoky. Po vystřízlivění slibují nápravu, které však není radno věřit. Tito lidé se nezmění a násilí se bude pouze stupňovat. Od těchto typů okamžitě ruce pryč!
- **Žárlivci:** Velmi často je žárlivost spojována s hlavním znakem „pravé, chcete-li skutečné lásky“. Zde je nutné podotknout známé pravidlo: „Všeho s mírou“. Jakmile se výslechy v partnerství objevují na denním pořádku, je čas říci sbohem. Řada dívek své partnery ráda provokuje a zároveň tak zkouší, jak dalece jsou schopni zajít. Takovéto chování se zcela jistě nevyplácí a konce nejsou příliš radostné. Základem každého vztahu by měla být jednoznačně důvěra. Podotýkám oboustranná!
- **Příživníci, flákači, kriminálníci:** Typickým znakem těchto pánů je neustále plná pusa řečí, jak je společnost nechápe. Dívky oslňují zpravidla siláckým výrazem a vystupováním. K neštěstí dívek, jež hledají partnera především na základě vzhledu, je časté velmi sympatické vzezření tohoto pro vztah nebezpečného typu partne-

ra. Cizí jim není perfektně ovládnutý milenecký slovník a technika. Časté něžnosti a přehnaně mazlivé projevy na veřejnosti. Není na škodu, zjistit si před vstupem do partnerství, s kým že máme tu čest. Zdravým základem pro úspěšnou budoucnost je řádné plnění povinností ze strany partnera.

➤ **Zakázané ženy**

- **Dívky líné:** Absence plnění svých povinností skrývají pod rouškou neodolatelného půvabu, krásy a brilantně ovládané techniky umění lásky. Jejich jediným koníčkem je klábosení s kamarádkami či nakupování. Netřeba zřejmě podotýkat, že za partnerovy peníze. Nic je nebaví. Domácí práce jsou jim zcela cizí a o něčem podobném jako je sport, nikdy neslyšely. Ze strany takovýchto žen se partner nikdy nedočká ani jídla z rychlého občerstvení natož vypraného a vyžehleného prádla. Partner bude pro tento typ žen vždy a pouze pouhým sponzorem. Jediným středem zájmu těchto žen je jejich vzhled a starost o svoji osobu, aby nemusely nikdy pracovat a přitom měly vždy dostatek financí na uspokojování svých vlastních potřeb.
- **Dívky hašteřivé:** Zcela jednoznačně a neomylně je poznáte podle toho, že s vámi nebudou nikdy souhlasit. Cokoliv navrhnete, je předem zamítnuto. Požitkem pro tyto ženy na prvních přičkách není kupodivu nakupování, ale každodenní hádky. Nemají zpravidla žádné kamarádky. Pokud si jednou něco umanou, pak i vaše zlomená noha, kvůli níž nemůžete na horskou turistiku, bude tím pravým důvodem k ukončení vztahu. V případě statečnosti a odhodlání vstoupit do vztahu s takovou ženou se připravte na nejhorší. Za každé situace budete vy - tím nejhorším!
- **Dívky hysterické:** V tomto případě muž nemusí být odborníkem, který je schopen hysterii diagnostikovat, ale měl by být dostatečně při smyslech a rozumu, aby ji alespoň trochu rozpoznal. Většinou se jedná o velmi krásné ženy, které z počátku vztahu vykazují známky krásy i v komunikaci a chování. Všemu pozitivnímu je však po necelých dvou týdnech konec. Přichází náhlá změna a nikdy nekončící hysterické výstupy, které nemůže přežít ani ten nejodolnější muž. Lze rozlišit dva druhy hysterických dívek. Jedny ustavičně pláčou, vpasují vás do role gangstera, který masakruje ubohé, křehké stvoření. Další vás naopak stále osočují, pokud není něco dle jejich představ, nemáte jiné možnosti než být ukamenován. Čas nejradyji vypl-

ňují konverzaci a podrobnou analýzou vašeho vztahu. Pokud jim tento koníček neopětujete, opět nezasloužíte jiného trestu, než výše zmiňovaného.

4.2 Tajemství spokojeného partnerství

Řada titulků, ať těch knižních či jen novinových s oblibou hlásá, že po jejich přečtení vás spokojené partnerství zcela jistě nemine. Ty troufalejší např. Měsíční magie a milostná kouzla od Ute York (2002) vám dokonce slibují přímo jakýsi „lék“ na lásku a spokojenost ve vztahu. Nejednou jsem se setkala s pro mě tolik absurdní věcí, kdy bylo čtenářům nabízeno několik receptů, podotýkám z vlasů, chlupů a podobných „ingrediencí“, které měly zaručit nekonečnou lásku nebo nabídnout pomocnou ruku, jak svoji lásku přilákat zpět jako např. v knize Velká kniha magie a čarování od Ervína Hrycha (2002). Osobně zastávám názor, že tam, kde se láska již vytratila, partneři k sobě nemají vlídného slova, chybí mezi nimi veškerá úcta, nepomůže zázračných čar, kouzel ani lektvarů. S nadsázkou lze užitečnými radami mínit přímo lék na spokojené partnerství. Pokud obsahuje odborné a léty ověřené rady a zásady, pak lze v dobré víře věřit, že po jejich přečtení můžeme být moudřejší a spouště chyb se snáze vyhneme. Pro ty, kteří se neuchylují k podobným „pomocníkům“ a řídí se vlastním rozumem nechť útěchou známá věta: „Chybami se člověk učí“. A tak možná není lepšího učitele, než vlastní „boty“, která se nám do paměti vryje daleko lépe, než pouhá věta podstrčená literaturou.

Vzhledem k tomu, že jsme každý zcela jiný, radost a štěstí spatřujeme v odlišných věcech, bude pro každého z nás spokojenost ve vztahu vypadat rozdílně. Existují však kritéria, jež odborníci na základě dlouholetých výzkumů a své práce v poradnách, označují za cestu k úspěšnému partnerství. Kinauer (2003) uvádí za klíč k partnerské spokojenosti:

- Poznání sebe sama (mít lásku k sobě samému, zdravé sebevědomí)
- Komunikace
- Partnerství ruku v ruce s přátelstvím
- Důvěra
- Společné zájmy
- Dostatek osobního prostoru pro své koníčky a přátele

4.3 Zdroje partnerských konfliktů

Výzkumy veřejného mínění hodnotím velmi kladně. Člověku přináší aktuální stavy lidské názorovosti a na jejich základě je pak možné vypočítat postoje obyvatel daného území k určité problematice. Lidé dle Kratochvíla (2009) za nejčastější příčinu nevěry označují nespokojenost ve vztahu. Velice široký pojem, proto podrobněji rozeberu hlavní oblasti, které do celkové nespokojenosti ve vztahu patří. Peseschkian (1995) uvádí jako nejčastější zdroj partnerských konfliktů komunikaci, žárlivost a sexuální život.

4.3.1 Komunikace

Od pradávna je komunikace považována za základní a hlavně přirozený proces dorozumívání se mezi lidmi. Zahrnuje jak složku verbální – mluvenou, tak také neverbální – mimoslovní, kam patří např. mimika, gestikulace, posturologie a jiné. Člověk prostřednictvím komunikace vědomě či nevědomě předává informace svému protějšku, okolí. Stačí však malá chyba a celý obsah sdělení vyzní zcela opačně, než bylo našim úmyslem, což je jedním z nejčastějších problémů komunikace mezi partnery. Důležité je klást důraz na synchronizaci našeho projevu. Jestliže svému protějšku vyznáváme lásku, není žádoucí, abychom mluvili vážným tónem a přitom se smáli a nedej bože pozorovali okolní dění. V tak významný okamžik je nutná korespondence našeho ústního i neverbálního projevu. Komunikaci jsme učeni již od útlého dětství, kdy jsou nám vštěpovány zásady slušné konverzace. Rodina a škola se na procesu socializace podílejí z největší části. Základy jsou nám tedy dány a na nás je, jak s nimi naložíme. (Salomé, 2005)

Publikací a literatury, jež se věnuje správné komunikaci, je nespočet. Líbí se mi pravidla úspěšné komunikace Kinauera (2003), prostřednictvím nichž stručně a přehledně nabízí deset pravidel pro úspěšnou partnerskou komunikaci.

1. Otevřenost

Vždy mluvte narovinu, nebojte se říci, co se vám líbí nebo naopak nelíbí. Vyhněte se výčitkám a obviňování. Vyjadřujte se stručně a jasně bez zbytečných zabíhání k nedůležitým podrobnostem a zbytečným.

2. Správně naslouchejte

Dejte svému partnerovi najevo, že vás zajímá obsah jeho sdělení. Pokud k vám partner promlouvá, mlčte a pozorně poslouchajte, co vám právě vypráví. Důležitý je

přímý oční kontakt. Na škodu není, když k danému tématu občas i něco poznameneáte, abyste dali najevo svoji přítomnost.

3. Parafrázujte

Tato technika rozhovoru, kdy vlastními slovy shrnete právě sdělený obsah svého partnera je považována za velice účinnou při předcházení špatnému porozumění a následným konfliktům pramenícím ze špatné komunikace. Prostřednictvím parafrázování dáváte najevo svému partnerovi, že vám jeho osoba není lhostejná, což jistě každému udělá dobře a vztahu jen prospěje.

4. Slovně neútočte

Ústředním problémem tohoto pravidla je slovní napadání druhé strany. Tyto útoky nejčastěji začínají větami s „Ty“ což znamená, že obviňujeme toho druhého. Každý útok je zpravidla následován protiútokem. Není lepší prevence, nežli zůstat u vlastních pocitů a začínat větu „Já“ se sdělením vlastního stanoviska.

5. Nezobecňujte

Hovořte vždy pouze o konkrétní situaci a vyhněte se výrazům jako „nikdy“ nebo „vždy“ a jim podobným. V opačném případě váš protějšek nebude moci konkrétně reagovat a zřejmě jej budou napadat zobecňující protiklady.

6. Ptejte se

Základním principem je otevřenost dotazování. Nemělo by to být tak, aby se vám ten druhý teprve na základě útoku postavil na odpor. Pokud se například zeptáte: „Je to třeba tím, že máš špatné svědomí?“, je z toho jasný konflikt. Ten druhý musí odpovědět tak, jak sám chce.

7. Hovořte o konkrétním chování

Vždy hovořte k dané situaci a uvádějte konkrétní chování. Jedině tak je možné docílit, aby s vámi váš partner diskutoval.

8. Řekněte, jestli se vám rozhovor líbil

Přetvářku v tomto případě určitě vynechejte. Pokud jste upřímně s průběhem rozhovoru celkově spokojeni, informujte o tom svého partnera. Říci můžete například: „Je výborné, že se s Tebou dá takto otevřeně hovořit“.

9. Zůstaňte u tématu

Velmi rozšířeným a špatným zlozvykem je neustálé vytahování dávných problémů, což nevyhnutelně vede k tomu, že se hovoří o starých, většinou dávno vyřešených problémech, místo aby se diskutovalo o aktuálním tématu. Zůstaňte u tématu, protože pouze tehdy máte šanci vyřešit své současné problémy.

10. Řekněte, co cítíte

Občas se stává, že váš partner řekne něco, s čím naprosto nesouhlasíte. Místo „Co je to za nesmysl!“ raději řekněte: „Jsem překvapen/a, že to vidíš takhle!“

4.3.2 **Žárlivost**

Žárlivost bývá definována jako zvláštní forma úzkosti, vznikající z obav před ztrátou partnerovy lásky, který by mohl své city přenést na jinou osobu. Relativně nejlepší prognózu má tzv. situační žárlivost. Lze ji charakterizovat jako nezvládnutou žárlivou reakci na konkrétní podnět, který může mít v jednotlivých případech různou intenzitu a závažnost. Patří sem široká škála situací od koketérie až po přistižení in flagranti. Mnohem složitější je zvládání konstituční žárlivosti, která obsahuje dědičný komponent, což dokazuje skutečnost, že podobné chování je v rodině dotyčného zcela obvyklé. Jedná se o projevy žárlivosti vůči sourozencům nebo vrstevníkům. Nejnebezpečnějším typem je tzv. žárlivecká posedlost, při níž postižení jedinci podléhají bludům a ovládacím myšlenkám, zcela nevyvratitelným vysvětlováním a nezvládnutelnými běžnými žárlivými postupy. (Capponi, Novák, 1995)

Rolf Merkle (1997) definuje žárlivost jako soubor pocitů skládajících se z pocitu méněcennosti, strachu, vzteku až nenávisti, které pronikají na povrch v určitých situacích. Zdůrazňuje, že o žárlivosti je možné mluvit pouze tehdy, jestliže se dostaví všechny zmíněné pocity společně. Ve své knize *Láska a žárlivost* uvádí, že žárlivostí trpí 80 % mužů a 77 % žen. Podotýká, že tento jev se vyskytuje ve všech společenských vrstvách, jak u dospělých tak dětí. Budeme-li hovořit o partnerské žárlivosti, pak lze dle jeho slov žárlivost popsat jako život ve strachu a obavách z toho, že nás naše drahá polovička přestane milovat a jednoho dne nás opustí. Strach zatemňuje lidskou mysl a způsobuje excesní chování. Žárlivec požaduje po svém protějšku neustálé důkazy lásky a ujištění o tom, že v jeho životě je místo pouze pro něj a nikoho jiného. Nepřiměřený strach způsobuje nenávist, která je

směřována zpravidla vůči třetí osobě, která může být jak reálná tak i fiktivní. Strach a obavy ze ztráty partnera zapříčiňují pocit méněcennosti, vytváří pevnou půdu pro pochyby o lásce svého partnera, protože dotyčný žárlivec nemá rád sám sebe. Hlavní příčinou žárlivého chování je neschopnost přijímat a považovat se za hodného lásky.

Merkle (1997) ve své příručce zmiňuje tři absurdní tvrzení o žárlivosti:

1. Když člověk někoho miluje, je úplně normální být žárlivý.
2. Žárlivost je důkazem lásky.
3. Žárlivost je nevyléčitelná.

Ve všech třech případech se jedná o hojně se vyskytující a s oblibou šířící se tvrzení. Ani jedno se však nezakládá na skutečnosti! Není pravdou, že je žárlivost jev normální. Obhajovat takové tvrzení by znamenalo zastávat názor, že ti lidé, kteří se umí ovládat, neběsní a nedělají scény, nemilují. Žárlivost ve vztahu je jedem nejen pro vztah samotný, ale i pro všechny zúčastněné. Láska je citem pozitivním, zatímco u žárlivosti tomu je přesně naopak. Je tedy zřejmé, že se tyto city zcela vylučují. Z lásky se pod nadvládou žárlivosti stává vězení, které nemá s lidskostí a opravdovou láskou pranic společného. Milovat totiž znamená nechat svému partnerovi svobodu, aby se mohl rozvíjet, aby mohl volně dýchat. Milovat znamená druhého podporovat v dosahování jeho cílů a přání. Žárlivec partnera trýzní neustálou kontrolou, podezíravostí, omezuje jej a nabývá dojmu, že má výlučné právo rozhodovat o jeho životě. Jeho vlastní přání a spokojenost jsou na prvním místě, zatímco pocity partnera jsou mu lhostejné. Je absurdní domnívat se, že s žárlivostí se člověk rodí! Merkle (1997) také zdůrazňuje, že se jedná o naučené chování, kterému je možné odvyknout.

Dle názoru Argovové (2005) všichni žárlivci své žárlivé chování dávají za vinu svému partnerovi. Z této skutečnosti vyplývá jejich následné očekávání, že by se jejich partner měl změnit. Pokud tak neučiní, je to jen další záminka, jak jej napadnout z nedostatečné lásky a bezohledného chování, prostor pro nikdy nekončící výčitky.

4.3.3 Sexuální život

Média náš život do velké míry ovlivňují. Nejinak je to i v případě sexuální problematiky. Je snad zbytečné připomínat, že sexualita hraje v dnešní době nezbytnou úlohu a důležitou roli. Neustále se hodnotí, jak velké změny přinesly účinné metody kontroly po-

rodnosti a z toho plynoucí uvolnění sexuálního chování. Média se na tomto vývoji také velmi podílela. Jejich pravidelné věnování se otázkám sexuality nastolilo různé „normy“, které populaci oznamují, jak často by mělo docházet k sexuálnímu styku, jak velký sexuální apetit odpovídá normálu atd. (Novák, 2004)

Plzák (2000) uvádí, že časté hádky způsobuje neustálé srovnávání sexuálního života v počátcích vztahu se současným stavem, který je poznamenán časem a přítomností dětí. Převážná většina sporů o sexualitě se točí kolem frekvence styků a intenzity touhy. Dle jeho slov je jen málo párů, které by nebyly v určité fázi svého sexuálního života konfrontovány s otázkou frekvence sexuálních styků. I Plzák shledává velký problém ve sdělovacích prostředcích, které přináší řadu výsledků z nejrůznějších výzkumů, které však mohou být zkreslené či ne vždy zcela objektivní. Lidé v těchto šetřeních rádi hledají podpůrné berle, kterými se mnohdy snaží svého partnera donutit ke změně chování, což vede ke zbytečným konfliktům. Příčinou ostrých konfliktů například bývá tvrzení, že muži se chtějí milovat častěji než ženy.

Podle slov Serge a Carolle Vidal-Graf (2007) je důvodem častých sexuálních sporů právě intenzita touhy. Nejedná se o frekvenci sexuálních styků, ale o nadšení, s nímž každý z partnerů k sexu přistupuje. Hádky jsou složité, protože většinou vycházejí ze zaměňování touhy (která může vydržet celá desetiletí) a vášně či pudu, které u většiny žen nepřetrvávají období líbánek. Často se tak stává, že muži tomuto rozdílu nerozumí. „*Touha, to je chuť být si blízko, dotýkat se, cítit tělo toho druhého, objímat se. Milování je výbornou příležitostí, jak tyto touhy uspokojit. Vášně či pud je vybuzení pohlavních orgánů, touha po penetraci a orgasmu. Uvědomovat si rozdíl mezi touhou a pudem znamená omezit hádky nebo zmírnit jejich intenzitu, když muži přestanou vnímat jako osobní urážku absenci vášně u svých drahých poloviček.*“ (Vidal-Graf, 2007, str. 25)

Taktéž Kratochvíl (2009) považuje za zdroj rozporů při jinak bezporuchovém průběhu sexuálního styku a normální sexuální funkci obou partnerů odlišné požadavky partnerů na frekvenci styku, na jeho místo, formy, čas a variace. Důraz klade taktéž na rozdílnou apetenci, vzrušivost a orgastickou schopnost i potřeby a možnosti týkající se trvání styku partnerů, jeho přípravy a dohry. Ze svých zkušeností označuje za hlavní problém v sexuálním styku partnerů, stereotyp. Z toho vychází i jeho následná typologie:

➤ Iterační typ

Nejlépe reaguje v podmínkách stability, pravidelnosti, bezpečí a klidu, s využíváním toho, na co je zvyklý, co je pro něj osvědčené a známé. Jakékoliv vychýlení od tohoto naučeného postupu, situace na něj působí rušivě a vyvolává následný stres, v jehož důsledku častokrát nedochází ke styku vůbec. Netřeba podotýkat, že za nejvíce vyhovující považuje zaběhnutý způsob manželského sexuálního soužití. V nahodilém mimomanželském kontaktu bývá neúspěšný.

➤ Inovační typ

Již z názvu je patrné, že tento typ potřebuje časté změny. Stereotypní sexuální styk a s ním spojené formy a variace pro něj přestávají být dostatečně vzrušující a přitažlivé. Touží po neustálém experimentování, které se může týkat jak místa, času, nových prvků při styku tak i oblečení, prostředí, technik a poloh. Někdy jsou pro tento typ přitažlivé i prvky nejistoty, dobrodružství a nebezpečí, s čímž úzce souvisí i vyhledávání mimomanželských kontaktů, v nichž spatřuje dostatek podnětů. Inovační typ může mít sklon k sexuální promiskuitě, protože intenzita a kvalita sexuálního prožitku je v novém vztahu dočasně vyšší.

Spokojeného sexuálního života lze dosáhnout hlavně cestou komunikace, kdy je zapotřebí vzájemného zveřejnění svých přání, tužeb a očekávání. Pokud si partneři sdělí své preference, potřeby a požadavky, pak je cesta k dlouhodobému uspokojení obou snadnější. I v této oblasti partnerství je však zapotřebí mít na mysli, že spokojenosti by se mělo dosahovat za pomoci kompromisů. (Novák, 2004)

5 DOPAD NEVĚRY

Odhalení nevěry patří k hlavnímu klíčovému momentu partnerského vztahu. Pro některé jedince sehraává roli způsob jejího zjištění, pro jiné nikoliv. I zde platí individuální přístup, kdy je možné setkat se s tzv. polehčujícími okolnostmi, jako je alkohol nebo drogy, na jejichž základě jsou někteří ochotni partnerovu nevěru přejít s jistou dávkou nadhledu a ignorace. V jiných případech ani vlastní podíl viny na partnerově nevěře nemá žádný vliv pro následující rozhodnutí ukončit vztah.

Většina vztahů po odhalení nevěry končí rozchodem, rozvodem. Oba případy znamenají ukončení partnerství. Je velice subjektivní, jak dotyční prožívají tyto konce, avšak bezpochyby patří rozvody k daleko problematičtějším, neboť se zde musí řešit otázka společného jmění manželů, porozvodová péče o děti, otázka výživného a mnoho dalšího. Stěžejním prvkem, který od sebe tyto dva typy ukončení partnerství odlišuje, je skutečnost, že k uzavření manželství dochází zákonem stanoveným způsobem. Zákony obejít nelze, což je velký a vleklý problém, rozhodneme-li se právě pro rozvod. (Plaňava, 2000)

5.1 Rozchod

Plzák (2010) rozlišuje dva typy rozchodů:

➤ Zbytečné

Nejčastější příčinou bývá zhýčkanost a zkaženost sentimentalitou, což vede ke zbytečným rozchodům, protože přirozené zchladnutí lásky se v tomto případě považuje za nedostatek. Většině párů po roce chození začne připadat, že milenecký vztah ochladl, zevšedněl a v očekávání znovu zažití „motýlů v břiše“ opouští dosavadního partnera a vydávají se vstříc novým dobrodružstvím. Velmi často podle Plzáka stačí počkat na druhý dech, kdy se vztah ustálí, a my si na pokles erotična zvykneme. Hlavní chybou zbytečně ukončených vztahů bývá neznalost lidí, neboť jen málo osob ví, že doba velkého milování se prodlužuje a posiluje nesnáze při realizaci styku. Podmínky musí být obtížné, aby velké milování vyšlo. „*Všelijak krást chvíle pro sebe, využít času, kdy jsou rodiče v kině, na chalupě nebo na dovolené, v tom je síla velkého milování. Od okamžiku, kdy se vám dostane ideálních podmínek ke každodennímu nerušenému styku, jde to všechno jaksi k zemi, proces rozvoje sexuálního porozumění se zrychluje a brzy končí*“. (Plzák, 2010, str. 84)

Za korozivního ničitele sexuality je taktéž považováno společné soužití. Zejména mladí lidé se s jásavou představou sdílet společné bydlení hrnou do manželství, aniž by prošli řádnou přípravou v podobě dlouhodobého chození a následujícího snoubenectví. Dle názoru Plzáka se tak rozpadá zbytečně mnoho jinak dobrých a perspektivních vztahů.

➤ Nezbytné

Existuje dvojitý druh nezbytných rozhodů. V prvním případě se jedná o pohled vědeckého zkoumání a bádání, které varuje před partnery, kteří sice na první pohled vypadají nevinně, ale chození s nimi (a zejména pak sňatek) nikdy nedopadá dobře. Druhý případ lze charakterizovat rovnocennými partnery, kteří si však vztah pokazili sami, na základě neznalosti zákonů jeho přirozeného vývoje. Všedním obrázkem je střídání se drsných hádek, které provází mohutná salva nepěkného slovníku s okamžiky milování.

5.2 Rozvod

Z hlediska právního je rozvod považován za velmi citlivou událost, která přináší traumatizující zážitky všem zúčastněným stranám. V případě přítomnosti společných dětí v manželství se jedná o velmi nešťastnou situaci, která vyžaduje odbornou podporu a péči specialistů. I přes včasnou a ohleduplnou práci odborníků se však pokaždé nedaří všechny účastníky rozvodového procesu zachránit zcela. Psychologové se pak často setkávají s lidmi, kteří se i po letech nedokáží vyrovnat s nastalou situací. Negativní zážitky dotyčné osoby provází po celý život a v řadě případů se nepříjemným způsobem podepisují na kvalitě jejich života. Pokud je rozvod nevyhnutelným řešením partnerské situace, pak by se k němu mělo přistupovat svědomitě a s veškerou úctou s cílem minimalizovat veškeré újmy na všech zúčastněných osobách. Jak už bylo výše řečeno, největší ohled by měl být brán na děti. Jsou to právě ony, kdo rozvodem nejvíce trpí a veškerou vinu připisují vlastní osobě. Nerozumí tomu, proč už spolu rodiče nevycházejí jako dříve a co onen rozvod vůbec přináší. (Plaňava, 2000)

V České republice se problematikou rozvodu zabývá Zákon o rodině č. 94/1963 Sb. Zde najdeme veškeré důležité informace týkající se vzniku a ukončení manželství. Obsahuje i velmi důležitou oblast upravující vztahy mezi rodiči a dětmi a v neposlední řadě zakotvuje i otázku výživného.

Plaňava (2000) podotýká, že od manželské krize po ukončení celého rozvodového procesu uplyne velmi dlouhá doba, kdy lze průběh předrozvodového, rozvodového i porozvodového dění rozdělit do čtyř etap, které se nezdá prolínají, přičemž se stává, že jeden z partnerů je ve stejném čase v jedné etapě, kdežto ten druhý v jiné. Čtenáře seznamuje s následujícím členěním:

1. Protahovaná manželská krize s narůstajícím rozvodovým potenciálem: Je diskutabilní, zda tato etapa patří k rozvodovým procesům přímo nebo zda jde spíše o „předehru“, po níž může, ale též nemusí následovat rozvodové rozhodnutí a jednání. Charakteristickým znakem je přeměňování parciální manželské dysfunkce v dysfunkci totální, poruchy z jedné oblasti soužití se rozšiřují do dalších. Z jedné či z obou stran je sabotována manželská solidarita, typická je neustálá přítomnost dlouhotrvajícího nepřátelského mlčení, absence intimity a stereotypy destruktivních manželských hádek. Již v této předrozvodové etapě se objevuje manévrování dětmi, ať už ze strany pouze jednoho rodiče nebo obou. Rozvodový potenciál roste a na řadu přichází posouzení míry ohrožení manželství rozpadem, kdy je nutné zhodnotit, zda má smysl manželská terapie, anebo je indikováno rozvodové psychologické poradenství.
2. Rozvodové rozhodování a rozhodnutí: Převažuje negativní kognitivně-emoční bilancování manželství, včetně tendencí zpětně hodnotit a rekapitulovat dosavadní průběh soužití, které doprovází aktuální obavy, frustrace. I přes některé odlišnosti ve vnímání manželství se shodují na tom, že soužití je neúnosné a strastiplné. Hlavním znakem této etapy je rozvodové rozhodování probíhající v naprosté většině případů asymetricky, kdy se jeden z partnerů kloní k rozvodu, zatímco druhý rozvod odmítá.
3. Rozvodové jednání: Řadíme zde širokou škálu akcí různého typu, rozsahu i zaměření: od inzerce rozvodového rozhodnutí okolí, navázání kontaktu s advokátem až po samotné podání návrhu na rozvod k soudu. Manévrování dětmi sílí, zvyšuje se tlak na děti, často s cílem získat dítě na svoji stranu a zároveň tak uškodit, potrestat druhého z rodičů. Smutným případem je sklon opouštěného partnera získat si v dítěti nejen spojence, nýbrž i důvěrníka. V některých případech rodiče investují veškerou sílu a energii do snahy získat z rozvodu co nejvíce, zatímco starost o vlastní dítě je až druhořadá.

4. Dokončení manželské separace: Zahrnuje separaci psychologickou i prostorovou, dochází k utváření porozvodového životního stylu. Literatura ji označuje také jako porozvodovou rekonstrukci, restrukturační či adaptaci.

Světová zdravotnická organizace považuje rozvod za jednu z psychicky nejobtížnějších životních situací. Právní stav je pouze jednou stránkou věci, tou druhou je složitý proces vyrovnávání se s rozpadem manželství, který Šmolka (2004) označuje jako „psychorozvod“ a následně jej rozděluje do pěti fází:

1. Popření: Mnohdy chápáno jako zkouška ze strany partnera. Prostředek nátlaku, pobídky k nějaké akci. Často poslední fáze, kdy se dá ještě něco zachránit. Řadu návrhů na rozvod lze skutečně chápat jako volání o pomoc, jako snahu něco změnit.
2. Zoufalost: Najednou, jako by se nám hroutil svět, neboť docházíme ke zjištění, že to není žádný žert ani výhrůžka a náš partner to s rozvodem myslí zcela vážně. Typickými stavy, které provází tuto fázi, jsou nespavost, nechutenství k jídlu, přejídání, neschopnost soustředění. Zkrátka nás nic nebaví.
3. Zloba: Někdy se jedná o smysluplnou fázi, která má svůj význam. Alespoň na čas si potřebujeme dopřát pocit, že špatný je ten, kdo nás opouští.
4. Druhá adolescence: Začínáme se chovat jak utržení ze řetězu. Náhodné známosti, útěk k alkoholu, drogám, partám, sektám a dalším prapodivným společenstvím je v této fázi zaznamenán ve vysoké míře. Toto chování má jasný cíl, ukázat osobě, která nás tolik zranila, že náš život ještě nekončí a my si jej hodláme pořádně užít. Člověk se snaží sám sobě dokázat, že neztratil na atraktivitě a má okolí ještě co nabídnout. Nutno podotknout, že extrémní forma tohoto jednání v konečné fázi působí největší bolest právě jejímu samotnému aktérovi.
5. Vyrovnání: Teprve nyní nastává okamžik, kdy jsme schopni přijmout realitu bez zloby, zoufalství a potřeby demonstrovat nezávislost, nevázanost a nsvázanost. Smutek je jako doprovodný prvek považován za zcela přirozený a pochopitelný.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

6 VÝZKUM POSTOJŮ OBYVATEL PROSTĚJOVSKÉHO REGIONU K PROBLEMATICE NEVĚRY

V následujícím výzkumu jsem se soustředila na postoje obyvatel prostějovského regionu k problematice nevěry. Svůj zájem jsem směřovala k názorovosti osob starších osmnácti let na tento společenský jev. Prostřednictvím nejrůznějších dotazů jsem se snažila přinést čtenářům této práce pohled na aktuální situaci této problematiky v prostějovském regionu.

6.1 Výzkumný problém

Výzkumný problém mé bakalářské práce zní: „Jaký postoj zaujímají obyvatelé prostějovského regionu k problematice nevěry?“

6.2 Cíl výzkumu

Cílem mého výzkumu je zjistit: „Postoje obyvatel prostějovského regionu k nevěře.“ Odhalit její výskyt z řad oslovených respondentů, nahlédnout na jejich postoje v případě setkání se s nevěrou tváří v tvář – na vlastní kůži. Prozkoumat názorovost veřejnosti v nejrůznějších otázkách týkajících se nevěry a přinést tak zájemcům a čtenářům mé práce, aktuální přehled informací získaných prostřednictvím dotazníkového šetření z oblasti této problematiky.

6.2.1 Dílčí cíle

Z cíle výzkumu jsem odvodila dílčí cíle:

- Zjistit, co respondenti z prostějovského regionu považují za nevěru.
- Zjistit, zda se dotazované osoby setkaly ve své rodině s nevěrou.
- Zjistit, zda byly dotazované osoby někdy nevěrné. Případně, co je k nevěře vedlo nebo by je pravděpodobně přimělo.
- Zjistit, jaký je podle prostějovských obyvatel nejčastější důvod k nevěře.
- Zjistit, zda by dotazovaní odpustili nevěru.

- Zjistit, kterou z polehčujících okolností by respondenti brali v potaz při odpuštění nevěry.
- Zjistit, zda by chtěli o případné nevěře svého partnera vědět.
- Zjistit, jak by se dotazované osoby chovaly v případě odhalení nevěry svého partnera.
- Zjistit, zda je podle názoru dotazovaných nevěra omluvitelná.
- Zjistit, zda respondenti souhlasí s radou MUDr. Plzáka, CSc. „zatloukat, zatloukat“.
- Zjistit, které pohlaví se dle názoru respondentů dopouští nevěry častěji.
- Zjistit, zda dotazovaní souhlasí s tvrzením: „S přibývajícím věkem, klesá výskyt nevěry“.
- Zjistit, co má dle respondentů vliv na nevěru.
- Zjistit, u koho by dotazované osoby hledaly pomoc, v případě odhalení partnerovy nevěry.
- Zjistit, zda je možné dle názoru respondentů nevěře předcházet.

6.3 Výzkumné předpoklady

Jelikož se jedná o deskriptivní (popisný) výzkum neuvádím hypotézy, ale výzkumné předpoklady.

- Předpokládám, že procentuální většina dotazovaných respondentů za nevěru považuje líbání a sex s druhou osobou.
- Předpokládám, že více než 50 % respondentů se ve své rodině s nevěrou setkalo.
- Domnívám se, že procentuální většina dotazovaných respondentů se ve svém životě nevěry dopustila.
- Předpokládám, že nejčastějším důvodem respondentů k nevěře je touha po nových zážitcích a adrenalinu a neuspokojivý sex.
- Předpokládám, že procentuální většina dotazovaných by nevěru odpustila v závislosti na okolnostech.

- Domnívám se, že za nejčastější polehčující okolnost, kterou by respondenti brali v potaz při odpuštění nevěry, bude brán vlastní podíl viny.
- Domnívám se, že více než polovina dotázaných by o případné nevěře svého partnera chtěla vědět.
- Předpokládám, že procentuální většina respondentů by po odhalení partnerovy nevěry situaci řešila okamžitým ukončením vztahu.
- Domnívám se, že dle odpovědí respondentů je nevěra omluvitelná v závislosti na situaci a okolnostech.
- Předpokládám, že procentuální většina odpovědí bude souhlasit s radou MUDr. Plzáka: „Zatloukat, zatloukat“.
- Předpokládám, že nevěry se dopouštějí častěji muži.
- Domnívám se, že lidé souhlasí s tvrzením: „S přibývajícím věkem, klesá výskyt nevěry“.
- Domnívám se, že na základě odpovědí respondentů bude za nejčastější vliv podílející se na nevěře označena výchova.
- Předpokládám, že procentuální většina dotázaných by v případě odhalení partnerovy nevěry hledala pomoc u kamaráda/kamarádky.
- Domnívám se, že více než polovina respondentů je toho názoru, že se nevěře předejít nedá.

6.4 Druh výzkumu

Pro svoji bakalářskou práci jsem si zvolila kvantitativní výzkum. Má volba byla záměrná z důvodů výhody, kterou kvantitativní výzkum přináší. Jak uvádí Chráska (2007) kvantitativní výzkum umožňuje poměrně rychlé a ekonomické shromažďování dat od velkého počtu respondentů, což bylo také hlavním důvodem, proč jsem si tento druh výzkumu vybrala pro svoji práci. Zároveň pro mne bylo rozhodující, že mohu velký počet respondentů oslovit v relativně krátkém čase.

Hlavní úlohu při mém výběru druhu výzkumu sehrála volba tématu mé bakalářské práce. Vzhledem k tomu, že se jedná o choulostivé téma, zvolila jsem právě kvantitativní

výzkum v očekávání, že budou respondenti více upřímní a bez studu mi sdělí své skutečné názory a postoje k problematice nevěry. Osobně se domnívám, že v případě volby jiného výzkumu by mohly být odpovědi zkreslené z důvodu nedostatku anonymity, pokud by se jednalo např. o rozhovor, který patří mezi kvalitativní druh výzkumu. Respondenti by pravděpodobně nebyli zcela upřímní, což by negativním způsobem ovlivnilo samotné výsledky mého výzkumu.

6.5 Výzkumná metoda

Za nejvhodnější výzkumnou metodu získávání dat pro svoji práci jsem zvolila dotazník skládající se z otevřených, uzavřených a polouzavřených otázek. U některých otázek mohli respondenti označit více odpovědí. Chráska (2007) dotazník definuje jako soustavu předem připravených a pečlivě formulovaných otázek, které jsou promyšleně seřazeny a na které dotazovaná osoba (respondent) odpovídá písemně. Pelikán (2007) jej definuje jako baterii otázek přičemž hlavní podstata dotazníků spočívá ve zjištění dat a informací o respondentovi, ale i jeho názorů a postojů k problémům, které dotazujícího zajímají.

Samozřejmostí je skutečnost, že dotazník má jak své nesporné přednosti tak také negativní stránky. Pelikán (2007) na vlastnosti dotazníku nahlíží následným způsobem:

➤ Nesporné přednosti:

- snadnost administrace
- možnost oslovit velký počet respondentů
- možnost získat z řad respondentů informace, které nelze získat jinou technikou
- údaje získané dotazníkem lze plně kvantifikovat
- umožňuje počítačové zpracování velkého množství dat

➤ Negativní stránka:

- subjektivita odpovědí
- přesnost vymezených otázek a variant odpovědí striktně omezuje prostor pro odpovědi respondenta
- respondent může postřehnout záměry zadavatele a přizpůsobí se

- v případě příliš dlouhých dotazníků může dojít v důsledku únavy a následné ztráty motivace respondentů k náhodnému vyplňování otázek

Po řádném nastudování odborné literatury zabývající se metodami výzkumu jsem se snažila výše zmiňovaným chybám vyhnout. Negativní stránky dotazníku lze částečně paralyzovat. Závisí to samozřejmě na konstrukci celého dotazníku, správné a přesné formulaci samotných otázek a již zmiňované délce dotazníku.

I přes veškerou snahu musím být sebekritická, neboť poté, co se mi dostalo vyplněných dotazníků zpět a já je vyhodnotila, uvědomila jsem si jisté nedostatky a chyby, kterých jsem se při sestavování dotazníku dopustila. Příště bych proto volila pouze otevřené a uzavřené otázky. Jakmile došlo na polouzavřené dotazy, aktivita respondentů značně klesla a zvýšil se počet otázek bez odpovědi.

Vzor dotazníku je umístěn v příloze mé bakalářské práce.

6.6 Výzkumný soubor

Jedná se o záměrný výběr, jelikož jsem chtěla zjistit názorovost pouze u obyvatel prostějovského regionu – oblasti, ve které žiji. Zaměřila jsem se tedy jen na tuto oblast s cílem adresovat svůj dotazník pouze osobám starším osmnácti let. Nejmladším respondentům bylo 18 let a nejstaršímu 78 let. Pohlaví nebylo žádným způsobem omezeno. Dotazník byl vyplňován jak mužským tak ženským pohlavím. Pro náročnost mnou zvoleného tématu bakalářské práce a poměrně rozsáhlému dotazníku činí celkový počet vyplněných dotazníků: 130.

Součástí mého dotazníku byly i otázky identifikační, které se zpravidla umísťují na začátek každého dotazníku a mají informační charakter, který se vztahuje k respondentům, jež se dotazníku, zúčastnili. Pro zajímavost v následujících řádcích zveřejním tyto otázky zpracované v tabulkové podobě. Pro jednoduchou orientaci budou odpovědi v tabulkách řazeny sestupně dle četnosti odpovědí. Upozorňuji na některé výjimky, u nichž tak neučiním z důvodu zachování větší přehlednosti. Grafy k otázkám 1 - 5 jsem umístila do příloh.

Otázka č. 1: Vaše pohlaví?*Tabulka č. 1: Vaše pohlaví?*

Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
Žena	75	57,65
Muž	55	42,35
Celkem	130	100

Z celkového počtu 130 respondentů, kteří se podíleli na mém výzkumu, je 75 žen (57,65 %) a 55 mužů (42,35 %).

I když respondenti z řad ženského pohlaví v mém výzkumu převažují, překvapila mne ochota ze strany mužů, kteří se mnohdy sami a nadšeně hlásili o příležitost dotazník vyplnit.

Otázka č. 2: Uveďte váš věk:*Tabulka č. 2: Uveďte váš věk:*

Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
18-20 let	31	23,87
21-30 let	42	32,34
31-40 let	27	20,79
41-50 let	11	7,7
51-60 let	13	10,01
61-70 let	5	4,43
71-80 let	1	0,86
Celkem	130	100

Z důvodu větší přehlednosti jsem u této tabulky údaje sestupně neseřazovala a slovně vyjádřila pouze nejvíce a nejméně zastoupené věkové skupiny. Pro snadnější vyjádření věku jednotlivých respondentů jsem vytvořila výše uvedené věkové skupiny. Nejpočetnější zastoupení měla věková kategorie 21-30 let a to 42 respondentů (32,34 %). Nejméně respondentů patřilo do věkové kategorie 71-80 let a to přesněji pouze jeden muž (0,86 %).

Na výzkumu se podílelo nejvíce osob ve věku 18-30 let. Kuriozitou je snad respondent mužského pohlaví, jemuž bylo při vyplňování dotazníku 78 let.

Otázka č. 3: V jakém aktuálním svazku žijete?*Tabulka č. 3: V jakém aktuálním svazku žijete?*

Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
Nezadaný/á	48	36,36
Ženatý/vdaná	41	32,17
Partnerství bez sňatku	35	26,95
Rozvedený/á	5	3,75
Ovdovělý/á	1	0,77
Celkem	130	100

Celkový počet 130 vyplněných dotazníků se skládal převážně z osob nezadaných (svobodných), který činil 48 osob (36,36 %). Druhou nejpočetnější skupinou byly osoby ženaté/vdané (v manželství) u nichž počet činil 41 osob (32,17 %). V partnerství bez sňatku bylo 35 osob (26,95 %). Počet rozvedených činil 5 osob (3,75 %). Pouze 1 osoba (0,77 %) byla ovdovělá.

Aktuální stav dotázaných se dal dle mého názoru očekávat podle vysokého počtu respondentů v nízké věkové kategorii 18-20 let a 21-30 let. Překvapením pro mne bylo pouze 5 rozvedených osob, což je vzhledem k současné době a převažujícím trendům, kdy se mladí lidé bez rozmyslu ženou do manželského svazku, příjemným zjištěním.

Otázka č. 4: Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?*Tabulka č. 4: Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?*

Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
Základní vzdělání	3	2,31
Vyučen/a bez maturity	8	6,16
Vyučen/a s maturitou	8	6,16
Středoškolské vzdělání bez maturity	2	1,54
Středoškolské vzdělání s maturitou	67	51,59
Vyšší odborné vzdělání	3	2,31
Vysokoškolské vzdělání	39	29,93
Celkem	130	100

Opět jsem pro větší přehlednost údaje neseřazovala sestupně. Nejvíce respondentů bylo středoškolského vzdělání s maturitou, vyjádřeno číslem 67 osob (51,59 %). Druhou

nejpočetnější skupinou byly osoby s vysokoškolským vzděláním tedy 39 osob (29,93 %). Počet vyučených osob s maturitou 8 (6,16 %) a bez maturity taktéž 8 osob (6,16 %). 3 osoby (2,31 %) označilo za své nejvyšší dosažené vzdělání základní vzdělání. Vyšší odborné vzdělání uvedly taktéž 3 osoby (2,31 %). Pouze 2 osoby (1,54 %) uvedly středoškolské vzdělání bez maturity za své nejvyšší dosažené vzdělání.

Dle mého názoru nejvýše dosažené vzdělání odpovídá současné době, v níž je bráno základní vzdělání jako dnes již nezbytné. Vzhledem k tomu, že nejvíce respondentů je ve věku 18-30 let, považuji výsledky této otázky a s ní nejčastější odpověď „středoškolské vzdělání s maturitou“ za předvídatelné.

Otázka č. 5: Místo vašeho bydliště:

Tabulka č. 5: Místo vašeho bydliště:

Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
Město	83	63,81
Vesnice	47	36,19
Celkem	130	100

83 respondentů (63,81 %) bydlí přímo ve městě Prostějov. Zbýlých 47 respondentů (36,19 %) bydlí ve vesnicích prostějovského regionu.

Vzhledem k současnosti, kdy je automobil brán jako nezbytná součást lidské existence a disponuje jím téměř každá domácnost, mne vysoký počet respondentů z vesnic nepřekvapuje. Řada studentů i dospělých do města dojíždí studovat a pracovat. Protože se v blízkosti Prostějova nachází velký počet vesnic, jsou tomu uzpůsobena i dopravní spojení.

6.7 Způsob zpracování dat

Prostřednictvím dotazníkové šetření jsem získala potřebné informace ke zpracování mého tématu. K vyhodnocování dotazníku jsem použila čárkovací metodu. Vyzkoumaná data jsem umístila do tabulek, které jsem následně znázornila i graficky. Při vyhodnocování výsledků jsem pracovala v programu Open Office. Vzhledem k tomu, že se v mém pří-

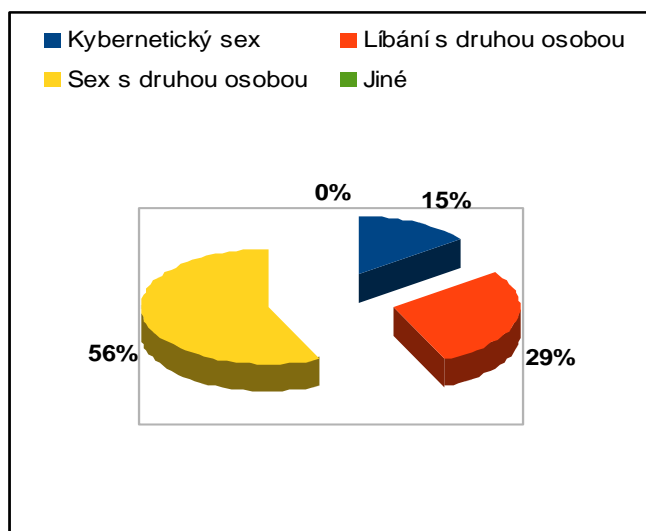
padě jedná o deskriptivní (popisný) výzkum tak jsem pro vyjádření jednotlivých odpovědí v dotazníku použila absolutní a relativní četnost.

6.8 Výsledky výzkumu a jeho interpretace

Výsledky mého kvantitativního výzkumu, které jsem získala prostřednictvím dotazníkového šetření, jsem zveřejnila za pomoci grafického znázornění na následujících stránkách. Pod každý graf jsem přidala i písemný popis jeho výsledků a svůj osobní názor k nim. Vzhledem k tomu, že je má práce již nyní velmi rozsáhlá, umístím tabulkové znázornění do příloh. Výjimkou jsou pouze tabulky, v nichž jsou uvedeny výsledky identifikačních otázek. Ty jsem totiž použila pro větší přehlednost již v části 6.5 Výzkumný soubor.

Otázka č. 6: Co považujete za nevěru? (Možnost více odpovědí)

Graf 6: Co považujete za nevěru? (Možnost více odpovědí)

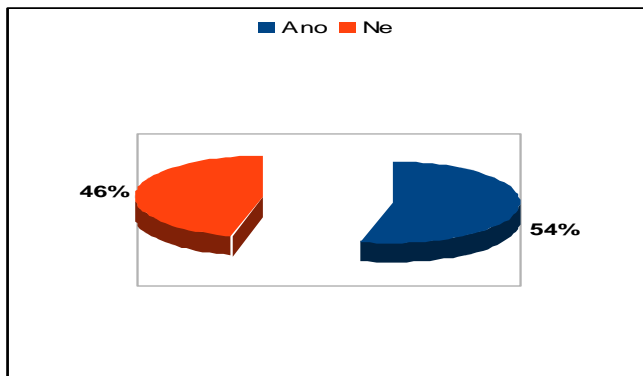

Sex s druhou osobou považuje za nevěru 120 osob (56,44 %). Libání označilo za nevěru 61 osob (28,61 %), kybernetický sex 31 osob (14,95 %). Možnosti uvést i jinou odpověď nevyužil žádný z respondentů. Podotýkám, že u této otázky mohli respondenti označit více odpovědí. Nejčastější kombinací bylo současné označení odpovědí „sex“ a „libání s druhou osobou“.

V případě polouzavřených otázek jsem se přesvědčila o nízké aktivitě respondentů, neboť pohodlnější možnost spatřovali pouze v označování mnou nabízených odpovědí. Z tohoto důvodu bych se příště polouzavřeným otázkám raději vyhnula.

Otázka č. 7: Setkal/a jste se ve vaší rodině s nevěrou?

Graf 7: Setkal/a jste se ve vaší rodině s nevěrou?

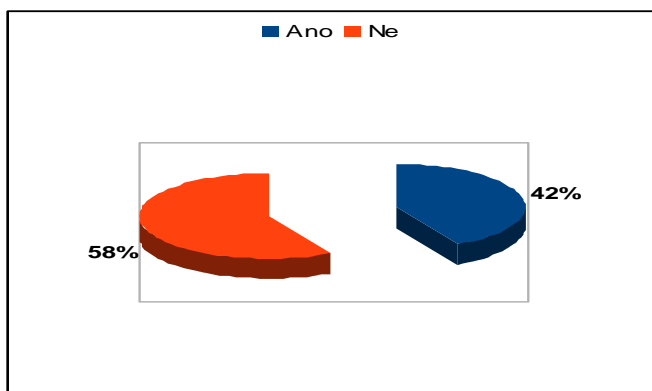

S nevěrou se ve své rodině setkalo 70 osob (53,9 %). 60 osob (46,1 %) se dle odpovědí ve své rodině s nevěrou nikdy nesetkalo.

Výsledky této otázky jsou velice vyrovnané, avšak převažuje počet respondentů, kteří se s nevěrou ve své rodině setkali. Takto vysoké procento jsem nečekala a osobně si myslím, že je tento výsledek hoděn k zamyšlení a poukazuje na skutečnost, že nevěra se v současné době vyskytuje ve velké míře.

Otázka č. 8: Byl/a jste někdy nevěrný/á?

Graf 8: Byl/a jste někdy nevěrný/á?

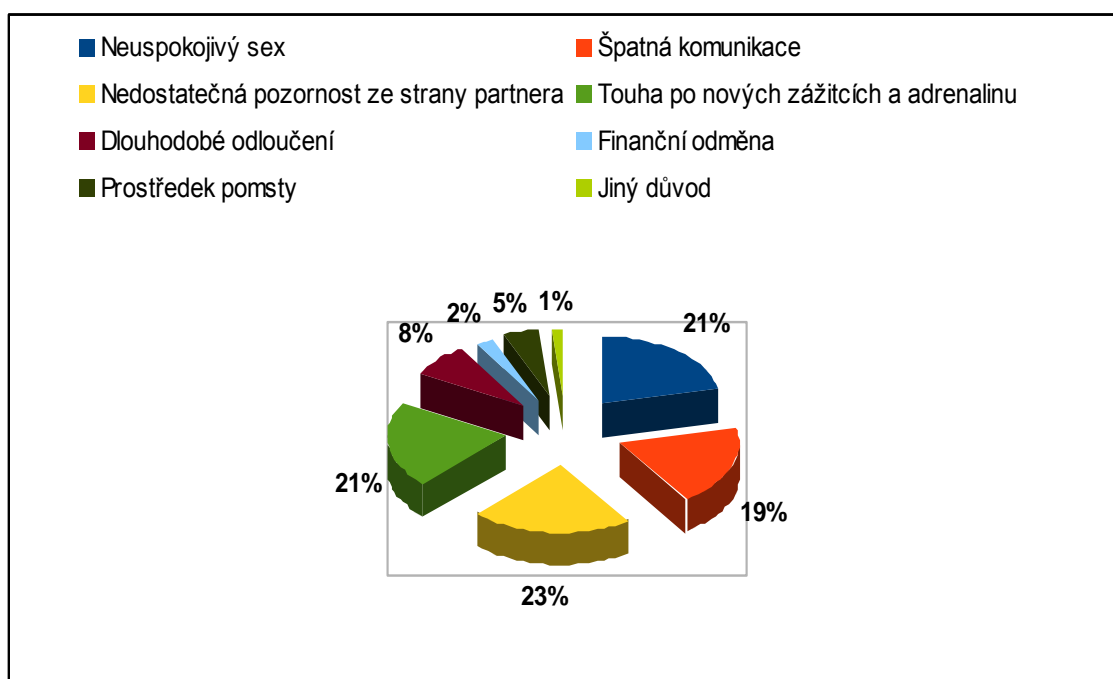

Nevěry se ve svém životě nikdy nedopustilo 75 dotazovaných respondentů (57,65 %). 55 respondentů (42,35 %) se nevěry ve svém životě dopustilo.

Protože jsem očekávala výrazně větší procento nevěrných osob, byla jsem výsledkem této otázky velmi překvapena. Je pravdou, že respondenti nemusí být v každé otázce upřímní, ale za předpokladu, že odpovídali na základě skutečnosti, je výsledek pozitivní.

Otázka č. 9: Jaký je podle vás nejčastější důvod k nevěře? (Možnost více odpovědí)

Graf 9: Jaký je podle vás nejčastější důvod k nevěře? (Možnost více odpovědí)

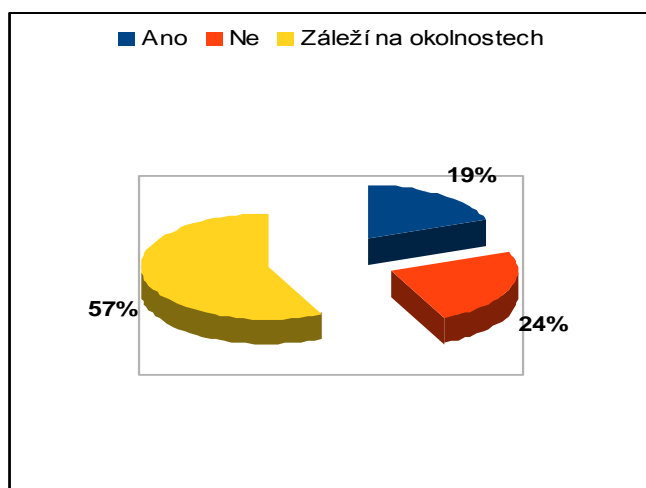

Jako nejčastější důvod k nevěře uvedlo 73 osob (22,7 %) nedostatečnou pozornost ze strany partnera. 72 osob (21,4 %) považuje za nejčastější důvod k nevěře neuspokojivý sex. 69 osob (20,6 %) spatřuje jako nejčastější důvod k nevěře touhu po nových zážitcích a adrenalinu. 64 osob (18,5 %) označilo jako nejčastější důvod k nevěře špatnou komunikaci, 28 osob (8,4 %) dlouhodobé odloučení, 16 osob (4,6 %) prostředek pomsty, 8 osob (2,4 %) finanční odměnu. Možnost jiné odpovědi využilo 5 osob (1,4 %) s tím, že pouze zakroužkovali tuto variantu bez uvedení vlastní odpovědi. U této otázky mohli respondenti opět zvolit více odpovědí. Nejčastěji, podotýkám samostatně uváděnou, byla touha po nových zážitcích a adrenalinu.

Na této otázce se potvrdila lidská různorodost, jak ukazuje výše umístěný graf. Předpokládám, že většina respondentů vycházela ze svých osobních zkušeností. Opět se potvrdilo to, co jsem již ve svém textu zmiňovala – lidé při polouzavřených otázkách nevyvíjeli potřebnou iniciativu.

Otázka č. 10: Odpustil/a byste nevěru?

Graf 10: Odpustil/a byste nevěru?

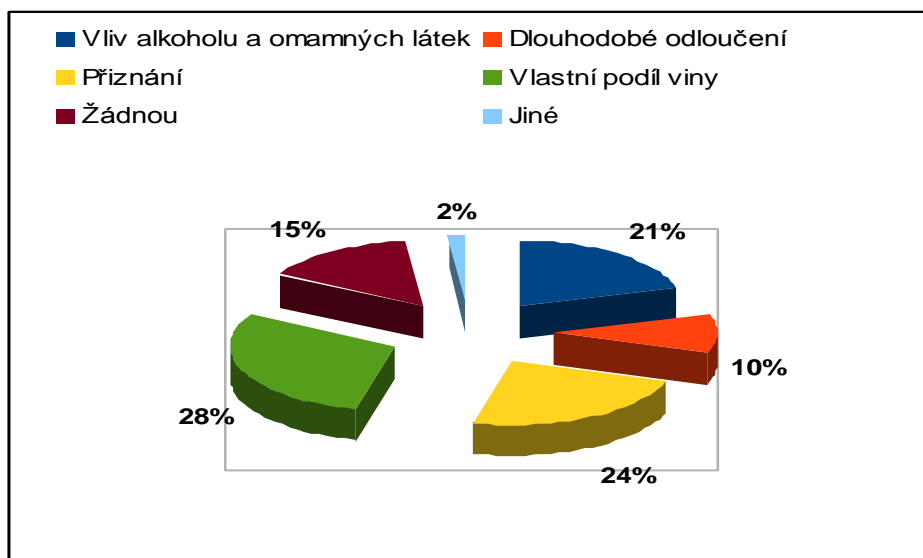

Dle výsledků dotazníkového šetření by 74 osob (56,88 %) nevěru odpustilo v závislosti na okolnostech (děti, typ partnerství...). 31 osob (23,87 %) by nevěru neodpustilo a 25 osob (19,25 %) by nevěru odpustilo.

Respondenty nejčastěji označenou odpověď považují za logickou, neboť je pochopitelné, že v případě manželství či společných dětí je zapotřebí řádného zvážení situace a mnohdy z těchto důvodů řada osob nevěru přehlédne a ve vztahu s nevěrným partnerem setrvává. Přikláním se i k názoru, že respondenti, jež označili odpověď „ne“, byli z řad nízké věkové kategorie, která nemá oproti starším lidem ještě dostatek zkušeností a z tohoto důvodu tak mohou zaujímat takto nekompromisní postoj.

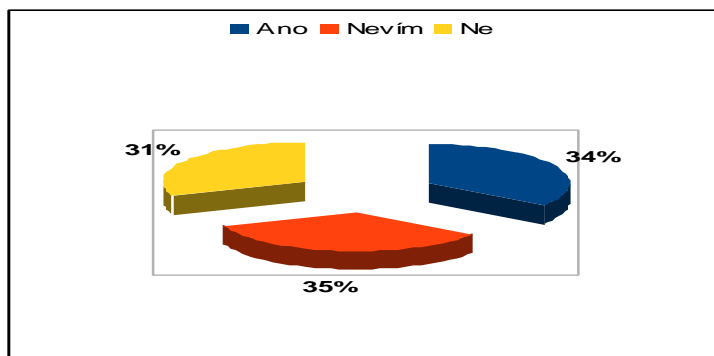
Otázka č. 11: Kterou z polehčujících okolností byste bral/a v potaz při odpuštění nevěry? (Možnost více odpovědí)

Graf 11: Kterou z polehčujících okolností byste bral/a v potaz při odpuštění nevěry? (Možnost více odpovědí)

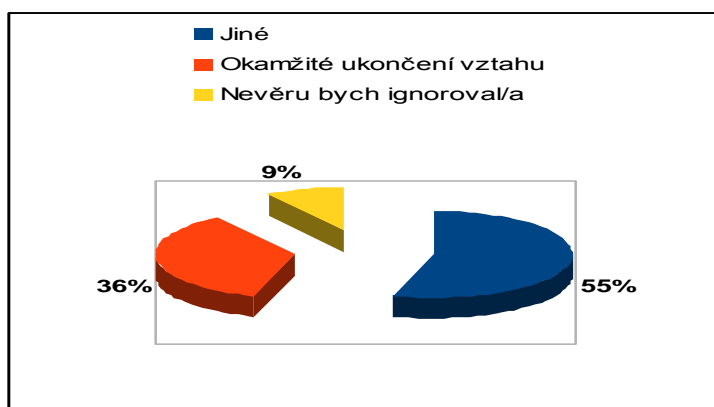
Při odpuštění partnerovy nevěry by bralo v potaz 55 osob (28,1 %) vlastní podíl viny. 45 osob (24,1 %) by při odpuštění nevěry přihlíželo na partnerovo přiznání k nevěře, 39 osob (21,3 %) k vlivu alkoholu a omamných látek, 29 osob (15,3 %) by v potaz nebralo žádnou polehčující okolnost, 18 osob (9,6 %) by přihlédlo k dlouhodobému odloučení, 3 osoby (1,6 %) označili odpověď „jiné“ a jako polehčující okolnost uvedly: náhodný jednorázový sex, sexuální nezkušenost svého partnera.

Vlastní podíl viny, jako nejfrekventovanější odpověď jsem očekávala ještě před vyhodnocením dotazníků. Podle mne je největší počet osob schopno brát tuto variantu jako polehčující okolnost při odpuštění nevěry právě z toho důvodu, že si jsou vědomi vlastní chyby, která mohla zapříčinit partnerovu nevěru a tak se domnívají, že je přinejmenším vhodné tuto nevěru přejít a odpustit.

Otázka č. 12: Chtěli byste o případné nevěře vašeho partnera vědět?*Graf 12: Chtěli byste o případné nevěře vašeho partnera vědět?*

46 respondentů (35,38 %) neví, zda by o případné nevěře svého partnera chtělo vědět. 44 osob (33,85 %) by chtělo o případné nevěře svého partnera vědět a 40 osob (30,77 %) by o partnerově nevěře vědět nechtěla.

Respondenty nejčastěji označenou odpověď „nevím“ si vysvětlují obtížností, představit si právě jejich partnera v roli nevěrníka/nevěrnice. Je pravděpodobné, že každý z nás mohl být během svého života vpasován do role podváděného a přitom nemusel vůbec nic tušit. Někteří byli v takovéto situaci vícekrát, u jiných partner zjistil, že není oč stát po prvním záletu a své chování již neopakoval. Podle mého názoru řada záletníků vychází z lidového moudra: „Co oči nevidí, to srdce nebolí.“ Odborníci v čele s Peseschkianem (1995) zastávají názor, že nejlepší je o nevěře svého partnera vědět, co nejméně. Naprostá nevědomost tedy nemusí být vůbec na škodu.

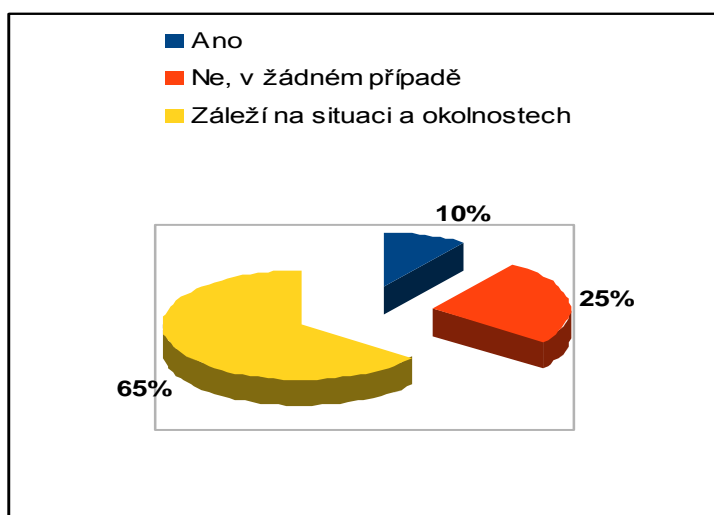
Otázka č. 13: Jak byste se zachoval/a v případě odhalení nevěry Vašeho partnera?*Graf 13: Jak byste se zachoval/a v případě odhalení nevěry Vašeho partnera?*

71 respondentů (54,67 %) označilo odpověď „jiné“ a mezi jejich nejčastější písemnou odpověď patřila: touha znát důvod partnerovy nevěry a rozmluva s nevěrným partnerem. 47 respondentů (36,19 %) by v případě odhalení partnerovy nevěry vztah okamžitě ukončilo a 12 respondentů (9,14 %) by nevěru svého partnera ignorovalo.

U této otázky mne respondenti velice příjemně překvapili, neboť jsem zde zaznamenala za celý svůj dotazník největší aktivitu při spolupráci u polouzavřených otázek. Také jsem zde zaznamenala nejvíce kuriózních odpovědí. Z těch, které lze publikovat např.: odpuštění, pokud by slíbil, že se to již nebude vícekrát opakovat; dostal by ránu; totálně bych se naštvál a navštívil svoji ex; 10krát bych mu to vrátila.

Otázka č. 14: Je dle vašeho názoru nevěra omluvitelná?

Graf 14: Je dle vašeho názoru nevěra omluvitelná?

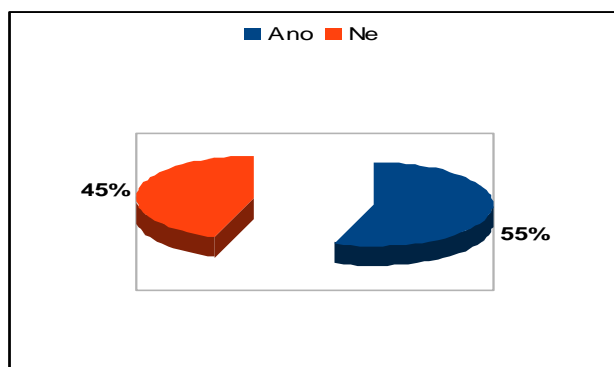

Podle 84 osob (64,58 %) je nevěra omluvitelná v závislosti na situaci (děti, typ soužití...). 33 osob (25,41 %) je toho názoru, že nevěra není omluvitelná v žádném případě a 13 osob (10,01 %) považuje nevěru za omluvitelnou.

Odpověď se dle mého očekávání ztotožňuje s osobním stanoviskem, které respondenti uvedli v otázce č. 10, kdy procentuální většina dotázaných přihlíží k okolnostem a situaci, za nichž by k nevěře došlo.

Otázka č. 15: Souhlasíte s radou MUDr. Miroslava Plzáka, CSc. „zatloukat, zatloukat“?

Graf 15: Souhlasíte s radou MUDr. Miroslava Plzáka, CSc. „zatloukat, zatloukat“?

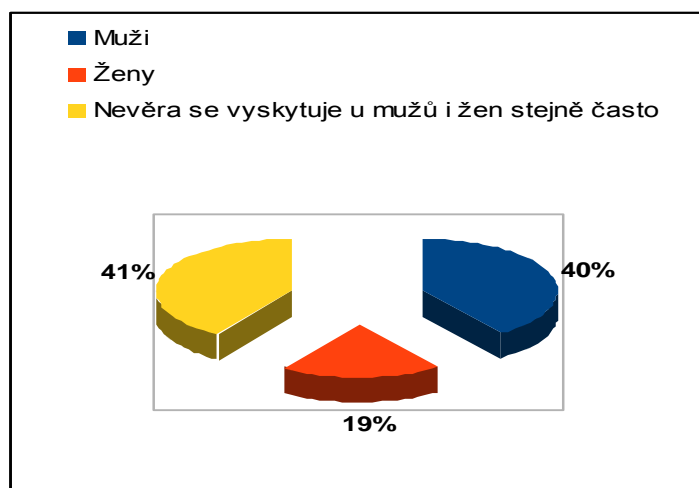

S radou MUDr. Miroslava Plzáka, CSc. se ztotožnilo 72 osob (55,44 %). Nesouhlas s touto radou vyjádřilo 58 osob (44,56 %).

Vzhledem k častému znění této rady jsem očekávala větší počet příznivců, kteří souhlasí s tímto oblíbeným a popularizovaným postojem. Je však možné, že v případě prokazatelných důkazů a na jejich základě přímého obvinění je nejednomu nevěrníkovi trapné i nadále popírat a vyjde s pravdou ven. Záleží také na motivu našeho záletu, jedná-li se o nevěru, která má sloužit jako prostředek msty či odplaty, bylo by zcela neúčinné, abychom naše jednání jakkoliv popírali.

Otázka č. 16: Dle Vašeho názoru se nevěry dopouštějí častěji:

Graf 16: Dle Vašeho názoru se nevěry dopouštějí častěji:

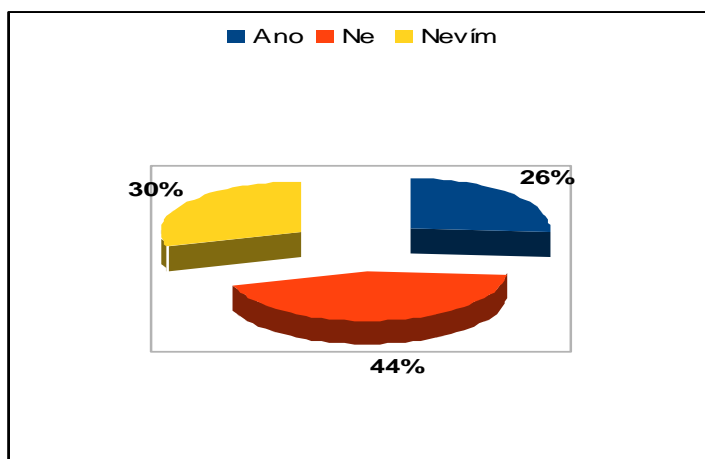

53 respondentů (40,71 %) je toho názoru, že nevěra se vyskytuje u mužů a žen stejně často. 52 respondentů (40,04 %) považuje za častěji nevěrné muže a 25 respondentů (19,25 %) spatřuje častější výskyt nevěry u ženského pohlaví.

Převažující odpověď respondentů lze vysvětlit spravedlivým rozdělením negativního podílu na této problematice pro obě pohlaví. Velké procento u mužů poukazuje na převažující počet ženského pohlaví z řad respondentů, kteří se účastnili mého výzkumu. Tím se také vysvětluje úsměvný nízký výsledek u žen. Na základě své osobní zkušenosti si troufám říci, že muži považují za častěji nevěrné krásné a přitažlivé ženy zejm. z důvodu jejich vypočítavosti. Ženy pro změnu označují za nevěrnější atraktivní muže se silným finančním zázemím. Jedná-li se o muže ve vyšších letech, spatřují jejich nevěru přímo jako nezbytnost, která je utvrzuje v domnění, že ještě nepatří do starého železa.

Otázka č. 17: Souhlasíte s tvrzením: „S přibývajícím věkem, klesá výskyt nevěry“?

Graf 17: Souhlasíte s tvrzením: „S přibývajícím věkem, klesá výskyt nevěry“?

S výše uvedeným tvrzením nesouhlasí 57 osob (43,89 %). Odpověď „nevím“ označilo 39 osob (29,93 %) a 34 osob (26,18 %) s uvedeným tvrzením souhlasilo.

Domnívala jsem se, že s rostoucím věkem je člověk vůči možnosti být nevěrný, více pohodlnější. Za období příznačné pro nevěru jsem považovala pouze mládí a s ním spojenou nerozvážnost s chutí experimentovat. Výsledkem jsem tedy překvapena.

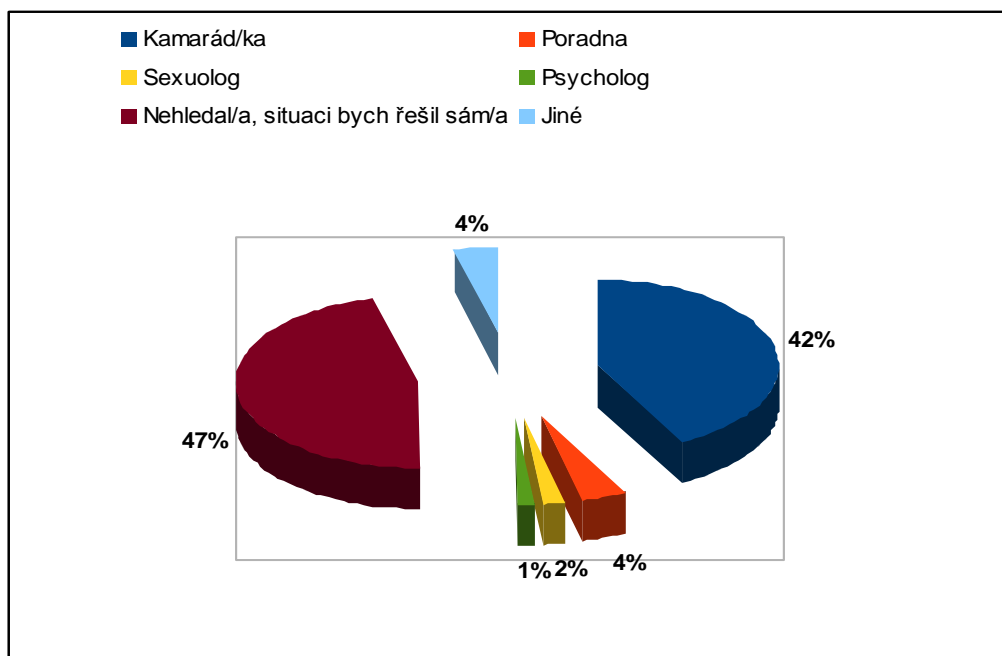
Otázka č. 18: Na nevěru má vliv: (Možnost více odpovědí)*Graf 18: Na nevěru má vliv: (Možnost více odpovědí)*

Dle 88 respondentů (53,61 %) nemá na nevěru vliv nic, jelikož je to otázka pouze charakteru a vlastní vůle člověka. Podle 38 respondentů (22,6 %) má na nevěru vliv výchova. 30 respondentů (18,3 %) za faktor ovlivňující nevěru označilo setkání s nevěrou ve svém okolí. Dědičnost považuje za ovlivňující 5 respondentů (3,05 %) a 4 respondenti (2,44 %) označilo odpověď „jiné“, kde písemně uvedli jako faktory ovlivňující nevěru: osobnost člověka; příležitosti a společnost.

Jako nejčastější odpověď respondentů jsem předpokládala označení výchovy. Mé stanovisko je však totožné s názorem většiny, neboť se domnívám, že i přes řadu vlivů a působení okolností je konečný výsledek na samotné osobnosti dotyčného člověka.

Otázka č. 19: V případě odhalení nevěry vašeho partnera byste hledali pomoc u: (Možnost více odpovědí)

Graf 19: V případě odhalení nevěry vašeho partnera byste hledali pomoc u: (Možnost více odpovědí)

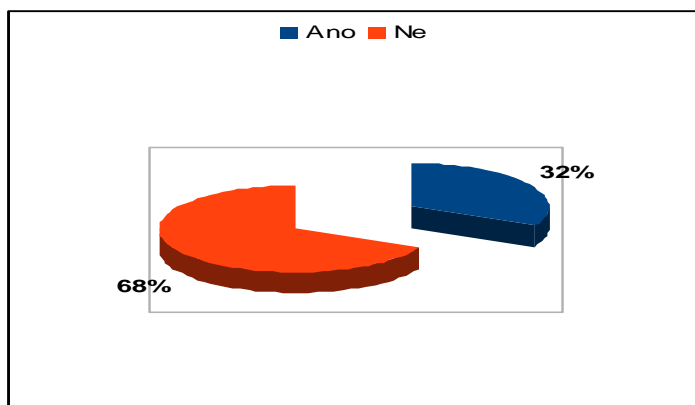

V případě odhalení nevěry svého partnera by pomoc nehledalo a situaci řešilo samo 69 dotázaných respondentů (46,5 %). Pomoc u kamaráda či kamarádky by hledalo 63 respondentů (42,12 %). 6 respondentů (4,02 %) by navštívilo poradnu a taktéž 6 respondentů (4,02 %) označilo odpověď „jiné“, přičemž jako písemnou odpověď uvedli: alkohol; spolu s partnerem vyhledání odborníka; rozhovor a probírání různých situací s bývalými partnery; rodiče; nevím; promluva s přítelem. Sexuologa by navštívili 3 respondenti (2,2 %) a psychologa 2 respondenti (1,14 %).

Smutná je bilance odpovědí u této otázky, kdy jen nepatrný počet by se v případě odhalení partnerovy nevěry obrátil na skutečného odborníka či poradnu. Přitom se osobně domnívám, že v mnoha případech by včasné vyhledání odborné pomoci zabránilo řadě neštěstí a lidem tak pomohlo se s touto nelehkou situací vyrovnat bez následné újmy a doživotního postihu. Na základě výše zveřejněných výsledků je tak patrná velká nedůvěra vůči odborné pomoci. Možné je také vzít v potaz nedostatečnou informovanost veřejnosti o těchto možnostech pomoci.

Otázka č. 20: Je dle vás možné nevěře předcházet?

Graf 20: Je dle vás možné nevěře předcházet?

Nevěře nelze předcházet dle názoru 88 respondentů (67,66 %). 42 respondentů (32,34 %) je opačného názoru a domnívá se, že prevence je možná. Možnost prevence spatřují v dostatečné komunikaci, dostatečně projeveném zájmu o partnera, společných zájmech a kvalitním sexu.

Jelikož se jedná o polouzavřenou otázku, není možné brát s jistotou její výsledek za plnohodnotný, neboť je pravděpodobné, že varianta „ne“, kde nebylo zapotřebí uvádět důvod, se jevila většině respondentů jako pohodlnější a proto se procentuální většina z nich přiklonila právě k této možnosti.

6.9 Závěr výzkumu

Prostřednictvím tohoto provedeného výzkumu jsem zjistila názorovost a postoje obyvatel prostějovského regionu k problematice nevěry. Svým dotazníkovým šetřením přináším aktuální situaci a zmapování prostějovského regionu v souvislosti s problematikou nevěry, na jehož základě může veřejnost zjistit, jak nahlíží prostějovský region na tento společenský jev. Pro některé jedince mohou být výsledky překvapující, v jiných případech se s některými výpověďmi respondentů mohou ztotožňovat. Vyloučeno však není, že řada odpovědí bude v rozporu s jejich vlastními názory a postoji. Podotýkám, že každý má právo na svůj osobní názor a je veřejně známo, že lidská bytost je originál, což se samozřejmě promítá i do individuálního myšlení a chování.

Výsledek mých výzkumných předpokladů byl převážně totožný s výsledky dotazníkového šetření. Pouze v těchto předpokladech došlo k rozporu s vyzkoumanými výsledky:

- Domnívám se, že procentuální většina dotazovaných respondentů se ve svém životě nevěry dopustila.
- Výsledek: Procentuální většina respondentů se ve svém životě nevěry nedopustila.
- Předpokládám, že nejčastějším důvodem respondentů k nevěře byla touha po nových zážitcích a adrenalinu a neuspokojivý sex.
- Výsledek: Procentuální většina respondentů za nejčastější důvod k nevěře označila nedostatečnou pozornost ze strany partnera.
- Domnívám se, že více než polovina dotázaných by o případné nevěře svého partnera chtěla vědět.
- Výsledek: Procentuální většina respondentů neví, zda by o případné nevěře svého partnera chtěla vědět.
- Předpokládám, že procentuální většina respondentů by po odhalení partnerovy nevěry situaci řešila okamžitým ukončením vztahu.
- Výsledek: Procentuální většina respondentů označila jako odpověď „jiné“ a z písemných odpovědí převažovala odpověď „touha znát důvod partnerovy nevěry“.
- Předpokládám, že nevěry se dopouští častěji muži.
- Výsledek: Procentuální většina respondentů se domnívá, že nevěra se vyskytuje u mužů a žen stejně často.
- Domnívám se, že lidé souhlasí s tvrzením: „S přibývajícím věkem, klesá výskyt nevěry“.
- Výsledek: Procentuální většina respondentů nesouhlasí s tvrzením „S přibývajícím věkem, klesá výskyt nevěry“.
- Domnívám se, že na základě odpovědí respondentů bude za nejčastější vliv podílejší se na nevěře označena výchova.
- Výsledek: Procentuální většina respondentů se domnívá, že na nevěru nemá vliv nic a je to záležitost pouze charakteru a vůle člověka.
- Předpokládám, že procentuální většina respondentů by v případě odhalení partnerovy nevěry hledala pomoc u kamaráda/kamarádky.

- Výsledek: Procentuální většina respondentů by v případě odhalení partnerovy nevěry pomoc nehledala a situaci by řešila sama.

6.10 Doporučení pro praxi

Na základě výsledků svého kvantitativního výzkumu bych doporučovala, aby byla veřejnost více informována o nabídkách a působení jednotlivých odborných služeb, které poskytují specialisté ve svém oboru. Považuji za důležité, aby co nejširší veřejnost věděla, kam se mohou nejen v případě problematiky týkající se nevěry, ale i jiných partnerských obtíží obrátit. Poskytnutí včasné pomoci ze strany odborníků může dle mého názoru v řadě případů zachránit nejen jeden život např. u domácího násilí. Možnou cestou jak dosáhnout zlepšení je tisk a distribuce letáků, na kterých by byl zveřejněn seznam nejbližších kontaktních míst, kam se lidé se svými problémy mohou obracet. Úspěšným krokem může být také zvýšený počet reklam v televizi, rádiích a tisku, které upozorňují na nejrůznější partnerské konflikty a následně na instituce či odborníky, kde jsou ochotni dotyčným osobám pomoci. Věřím, že existuje cesta, která v lidech dokáže prohloubit důvěru vůči odborné pomoci, za kterou se není potřeba stydět.

ZÁVĚR

Nevěra se dotýká nás všech bez rozdílu, ať už k ní máme kladný či záporný vztah. V každém z období se řadí k aktuálním jevům společnosti. Svůj postoj k ní po staletí hledají nejen jednotlivci ale i celé řady odborníků, národů a církví. I přes skutečnost, že je to jev velmi častý, stále způsobuje v případě osobního setkání velmi silné a rozporuplné reakce a řada jednotlivců se při zvládání těžkostí, které sebou nevěra bezesporu přináší, bez odborné pomoci neobejde.

Má práce měla přinést ucelený a srozumitelný přehled problematiky nevěry tak, aby jí porozuměl co nejširší okruh čtenářů. Vzhledem k tomu, že se jedná o velmi rozsáhlé téma, snažila jsem se ve své práci zaměřit zejména na základy, které s nevěrou úzce souvisí. Současně jsem svojí prací chtěla poukázat na smutnou bilanci, kdy velká část populace zaujímá k nevěře velmi bouřlivý a negativní postoj, přičemž se jí i přes vlastní ostrou kritiku v hojném počtu neustále, mnohdy i opakovaně dopouští. Je zapotřebí si uvědomit, že nečinnost v tomto případě úspěch nepřinese a snažit se tak k její eliminaci přispět i vlastním přičiněním. Osobně spatřuji hlavní zdroj problému v současné uspěchané době, která svojí neustálou modernizací zaměstnává její členy natolik, že zapomínají na své vlastní potřeby a z toho pramenící jejich uspokojování jak u vlastní osoby, tak v tomto případě i u svých partnerů. Výsledné odcizení je tak dle mého názoru následkem opožděné reakce partnerů na přítomnost problémů ve vztahu. Často je to právě až nevěra, která na nejrůznější patologie ve vztahu upozorní. Lidé by si měli uvědomit, že prevence je možná a pokusit se o ni, podotýkám zavčasu! Měli bychom tedy podněcovat širokou veřejnost nikoliv k pouhému soudu, ale hlavně k osobnímu zamyšlení, proč k ní dochází a naučit se jí předcházet. Zároveň lidem nenabízet model, v němž tradiční rodina vymírá a do popředí se tlačí „trend“, kdy je modernější a více uznávaný ten, který má za sebou větší počet rozvodů či udržuje sexuální styky mimo partnerství s více osobami. Zlepšení můžeme dosáhnout pouze tou cestou, kdy budeme veřejnost motivovat a podněcovat ke skutečnosti, že být věrný není něco nenormálního, co dnes můžeme vidět a zažít pouze v černobílém filmu pro pamětníky z dílen filmařů s bohatou fantazií.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] ARGOVOVÁ, Sherry. *Proč muži milují potvory*. Praha: Motto, 2005. ISBN 80-7246-294-6
- [2] BAUER, Jan. *Sex v dějinách*. Třebíč: Akcent, 2003. ISBN 80-7268-252-0
- [3] CAPPONI, Věra; NOVÁK, Tomáš. *Sám sobě manželským poradcem*. Praha: Grada Publishing, 1995. ISBN 80-7169-163-1
- [4] HRYCH, Ervín. *Velká kniha magie a čarování*. Praha: Regia, 2002. ISBN 80-86367-04-5
- [5] CHRÁSKA, Miroslav. *Metody pedagogického výzkumu*. Praha: Grada Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-1369-4
- [6] JANIŠ, Kamil. *Z dějin sexu a erotiky*. Hradec Králové-Trutnov: Lupus, 2004. ISBN 80-903509-0-9
- [7] KINAUER, F. Peter. *Už nechcete žít sami?* Praha: Portál, 2003. ISBN 80-7178-738-8
- [8] KIRSHENBAUM, Mira. *Nevěra*. Brno: Computer Press, 2009. ISBN 978-80-251-2197-9
- [9] KRATOCHVÍL, Stanislav. *Manželská a párová terapie*. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-80-7367-646-9
- [10] MAŇÁK, J., ŠVEC, V. *Cesty pedagogického výzkumu*. Brno: Paido, 2004. ISBN 80-7315-078-6
- [11] MERKLE, Rolf. *Láska a žárlivost*. Praha: Pragma, 1997. ISBN: 80-7205-485-6
- [12] NOVÁK, Tomáš. *Jak předejít krizi v manželství*. Praha: Grada Publishing, 2004. ISBN 80-247-0935-X
- [13] NOVÁK, Tomáš. *Kolik podob má partnerský vztah*. Praha: Motto, 1996. ISBN 80-85872-43-9
- [14] PELIKÁN, Jiří. *Základy empirického výzkumu pedagogických jevů*. Praha: Karolinum, 2007. ISBN 978-80-7184-569-0
- [15] PESECHKIAN, Nossrat. *Partnerské vztahy*. Praha: NLN, 1995. ISBN 80-7106-115-8
- [16] PLAŇAVA, Ivo. *Manželství a rodiny*. Brno: Doplněk, 2000. ISBN 80-7239-039-2

- [17] PLZÁK, Miroslav. *Dospělým vstup zakázán*. Praha: MOTTO, 2010. ISBN 978-80-7246-495-1
- [18] PLZÁK, Miroslav. *Jak dál...?* Praha: Troja, 1999. ISBN 80-902428-1-2
- [19] PLZÁK, Miroslav. *Klíč k výběru partnera pro manželství*. Praha: Avicenum, 1989. ISBN 08-080-89
- [20] PLZÁK, Miroslav. *Manželská tonutí*. Praha: Motto, 2000. ISBN 80-7246-056-0
- [21] PLZÁK, Miroslav. *OTHELÓN aneb manuál o žárlivosti*. Praha: Avicenum, 1972. ISBN 08-036-72
- [22] SALOMÉ, Jacques. *Mluv se mnou, mám ti co říct*. Praha: Portál, 2005. ISBN 978-80-7367-565-3
- [23] ŠMOLKA, Petr. *Jak zachránit manželství*. Praha: Grada Publishing, 2009. ISBN 978-80-247-2609-0
- [24] ŠMOLKA, Petr. *Muž a žena – návod k použití*. Praha: Portál, 2004. ISBN 978-80-7367-573-8
- [25] ŠMOLKA, Petr. *Nevěra pro podvádějící i podváděné*. Praha: Grada Publishing, 2003. ISBN 80-247-0397-1
- [26] ŠMOLKA, Petr. *Výběr partnera*. Praha: Grada Publishing, 2005. ISBN 80-247-1080-3
- [27] UZEL, Radim. *Nevěra a co s ní*. Praha: Petrklíč, 2010. ISBN 978-80-7229-241-7
- [28] VIDAL-GRAF, Serge. Carolle. *Jak se dobře pohádat s partnerem*. Praha: Portál, 2007. ISBN 978-80-7367-208-9
- [29] YORK, Ute. *Měsíční magie a milostná kouzla*. Praha: Pragma, 2002. ISBN 80-7205-813-4

INTERNETOVÉ ZDROJE

- [1] MAFRA, a.s. Lidovky.cz : Zpravodajský server Lidových novin [online]. 2011, 2011 [cit. 2011-04-01]. Svět. Dostupné z WWW: <http://www.lidovky.cz/iranka-odsouzena-k-ukamenovani-se-priznala-k-nevere-v-televizi-p7u-/ln_zahranici.asp?c=A100812_132952_ln_zahranici_mev>. ISSN 1213-1385.
- [2] PETERKOVÁ, PhDr. Michaela . Nevera.psychoweb.cz: Web z rodiny psychoweb.cz – informace a pomoc [online]. 2008, 2010 [cit. 2010-12-09]. Proč si jsou lidé nevěrní. Dostupné z WWW: <<http://www.nevera.psychoweb.cz/>>.

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

atd. a tak dále

č. číslo

např. například

Sb. Sbírka zákonů

str. strana

tzn. to znamená

tzv. takzvaný

zejm. zejména

SEZNAM TABULEK

Tab. 1: Vaše pohlaví:

Tab. 2: Uveďte váš věk:

Tab. 3: V jakém aktuálním svazku žijete?

Tab. 4: Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

Tab. 5: Místo vašeho bydliště:

Tab. 6: Co považujete za nevěru?

Tab. 7: Setkal/a jste se ve vaší rodině s nevěrou?

Tab. 8: Byl/a jste někdy nevěrný/á?

Tab. 9: Jaký je podle vás nejčastější důvod k nevěře?

Tab. 10: Odpustil/a byste nevěru?

Tab. 11: Kterou z polehčujících okolností byste bral/a v potaz při odpuštění nevěry?

Tab. 12: Chtěli byste o případné nevěře vašeho partnera vědět?

Tab. 13: Jak byste se zachoval/a v případě odhalení nevěry vašeho partnera?

Tab. 14: Je dle vašeho názoru nevěra omluvitelná?

Tab. 15: Souhlasíte s radou MUDr. Miroslava Plzáka, CSc. „zatloukat, zatloukat“?

Tab. 16: Dle vašeho názoru se nevěry dopouštějí častěji:

Tab. 17: Souhlasíte s tvrzením: „S přibývajícím věkem, klesá výskyt nevěry“?

Tab. 18: Na nevěru má vliv:

Tab. 19: V případě odhalení nevěry vašeho partnera byste hledali pomoc u:

Tab. 20: Je dle vás možné nevěře předcházet?

SEZNAM GRAFŮ

Graf 1: Vaše pohlaví:

Graf 2: Uveďte váš věk:

Graf 3: V jakém aktuálním svazku žijete?

Graf 4: Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

Graf 5: Místo vašeho bydliště:

Graf 6: Co považujete za nevěru?

Graf 7: Setkal/a jste se ve vaší rodině s nevěrou?

Graf 8: Byl/a jste někdy nevěrný/á?

Graf 9: Jaký je podle vás nejčastější důvod k nevěře?

Graf 10: Odpustil/a byste nevěru?

Graf 11: Kterou z polehčujících okolností byste bral/a v potaz při odpuštění nevěry?

Graf 12: Chtěli byste o případné nevěře vašeho partnera vědět?

Graf 13: Jak byste se zachoval/a v případě odhalení nevěry vašeho partnera?

Graf 14: Je dle vašeho názoru nevěra omluvitelná?

Graf 15: Souhlasíte s radou MUDr. Miroslava Plzáka, CSc. „zatloukat, zatloukat“?

Graf 16: Dle vašeho názoru se nevěry dopouštějí častěji:

Graf 17: Souhlasíte s tvrzením: „S přibývajícím věkem, klesá výskyt nevěry“?

Graf 18: Na nevěru má vliv:

Graf 19: V případě odhalení nevěry vašeho partnera byste hledali pomoc u:

Graf 20: Je dle vás možné nevěře předcházet?

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha PI: Dotazník

Příloha PII: Tabulky

Příloha PIII: Graf

PŘÍLOHA PI: DOTAZNÍK

Vážení respondenti,

mé jméno je Gabriela Ambróšová a jsem studentkou 3. ročníku Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, kde studuji obor Sociální pedagogika. Obracím se na vás s prosbou o spolupráci při pravdivém vyplňování následujících otázek pro účely mé bakalářské práce s názvem: „Postoje obyvatel prostějovského regionu k problematice nevěry“. Celý dotazník, který se vám nyní dostává do rukou, je anonymní, tudíž se nemusíte bát upřímného vyjádření svých postojů a zkušeností. Veškeré výsledky budou použity výhradně pro studijní účely.

Vámi zvolenou odpověď prosím zakroužkujte, případně napište odpověď písemně - slovem. Pokud není uvedeno jinak, zakroužkujte pouze jednu odpověď.

Děkuji za vaši pomoc, čas a ochotu.

1. Vaše pohlaví?

- a) Muž
- b) Žena

2. Uveďte váš věk:

.....

3. V jakém aktuálním svazku žijete?

.....

4. Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

- a) Základní vzdělání
- b) Vyučen/a bez maturity
- c) Vyučen/a s maturitou
- d) Středoškolské vzdělání bez maturity

- e) Středoškolské vzdělání s maturitou
- f) Vyšší odborné vzdělání
- g) Vysokoškolské vzdělání

5. Místo vašeho bydliště:

- a) Vesnice
- b) Město

6. Co považujete za nevěru? (Možnost více odpovědí)

- a) Kybernetický sex (internetové seznamky, erotické chatování...)
- b) Líbání s druhou osobou
- c) Sex s druhou osobou
- d) Jiné (uveďte):

7. Setkal/a jste se ve vaší rodině s nevěrou?

- a) Ano
- b) Ne

8. Byl/a jste někdy nevěrný/á?

- a) Ano

- uveďte, co vás v minulosti k této skutečnosti vedlo:

.....

- b) Ne

- uveďte, co by vás pravděpodobně k nevěře přimělo:

.....

9. Jaký je podle vás nejčastější důvod k nevěře? (Možnost více odpovědí)

- a) Neuspokojivý sex
- b) Špatná komunikace
- c) Nedostatečná pozornost ze strany partnera
- d) Touha po nových zážitcích a adrenalinu
- e) Dlouhodobé odloučení (př. služební cesta)
- f) Finanční odměna
- g) Prostředek pomsty
- h) Jiný důvod (uved'te):

10. Odpustil/a byste nevěru?

- a) Ano
- b) Ne
- c) Záleží na okolnostech (děti, typ partnerství...)

11. Kterou z polehčujících okolností byste bral/a v potaz při odpuštění nevěry? (Možnost více odpovědí)

- a) Vliv alkoholu a omamných látek
- b) Dlouhodobé odloučení
- c) Přiznání
- d) Vlastní podíl viny (nedostatek pozornosti...)
- e) Žádnou
- f) Jiné (uved'te):

12. Chtěli byste o případné nevěře vašeho partnera vědět?

- a) Ano
- b) Ne
- c) Nevím

13. Jak byste se zachoval/a v případě odhalení nevěry vašeho partnera?

- a) Okamžité ukončení vztahu (rozchod, rozvod)
- b) Nevěru by sem ignoroval/a
- c) Jiné (uveďte):

14. Je dle vašeho názoru nevěra omluvitelná?

- a) Ano
- b) Ne, v žádném případě
- c) Záleží na situaci a okolnostech (děti, typ soužití...)

15. Souhlasíte s radou MUDr. Miroslava Plzáka, CSc. „zatloukat, zatloukat“?

- a) Ano
- b) Ne

16. Dle vašeho názoru se nevěry dopouštějí častěji:

- a) Muži
- b) Ženy
- c) Nevěra se vyskytuje u mužů i žen stejně často

17. Souhlasíte s tvrzením: „S přibývajícím věkem, klesá výskyt nevěry“?:

- a) Ano
- b) Ne
- c) Nevím

18. Na nevěru má vliv: (Možnost více odpovědí)

- a) Dědičnost
- b) Výchova
- c) Setkání s nevěrou ve svém okolí
- d) Nic - je to pouze o charakteru a vlastní vůli člověka
- e) Jiné faktory (uved'te):

19. V případě odhalení nevěry vašeho partnera byste hledali pomoc u: (Možnost více odpovědí)

- a) Kamarád/ka
- b) Poradna
- c) Sexuolog
- d) Psycholog
- e) Nehledal, situaci bych řešil sám
- f) Jiné (uved'te):

20. Je dle vás možné nevěře předcházet?

- a) Ano

- uveďte, jaká je dle Vašeho názoru možnost prevence:

.....

- b) Ne
-

PŘÍLOHA PII: TABULKY

Tabulka č. 6: Co považujete za nevěru? (Možnost více odpovědí)

Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
Sex s druhou osobou	120	56,44
Líbání s druhou osobou	61	28,61
Kybernetický sex	31	14,95
Jiné	0	0
Celkem	212	100

Tabulka č. 7: Setkal/a jste se ve vaší rodině s nevěrou?

Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
Ano	70	53,9
Ne	60	46,1
Celkem	130	100

Tabulka č. 8: Byl/a jste někdy nevěrný/á?

Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
Ne	75	57,65
Ano	55	42,35
Celkem	130	100

Tabulka č. 9: Jaký je podle vás nejčastější důvod k nevěře? (Možnost více odpovědí)

Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
Nedostatečná pozornost ze strany partnera	73	22,7
Neuspokojivý sex	72	21,4
Touha po nových zážitcích a adrenalinu	69	20,6
Špatná komunikace	64	18,5
Dlouhodobé odloučení	28	8,4
Prostředek pomsty	16	4,6
Finanční odměna	8	2,4
Jiný důvod	5	1,4
Celkem	335	100

Tabulka č. 10: Odpustil/a byste nevěru?

Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
Záleží na okolnostech	74	56,88
Ne	31	23,87
Ano	25	19,25
Celkem	130	100

Tabulka č. 11: Kterou z polehčujících okolností byste bral/a v potaz při odpuštění nevěry? (Možnost více odpovědí)

Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
Vlastní podíl viny	55	28,1
Přiznání	45	24,1
Vliv alkoholu a omamných látek	39	21,3
Žádnou	29	15,3
Dlouhodobé odloučení	18	9,6
Jiné	3	1,6
Celkem	189	100

Tabulka č. 12: Chtěli byste o případné nevěře vašeho partnera vědět?

Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
Nevím	46	35,38
Ano	44	33,85
Ne	40	30,77
Celkem	130	100

Tabulka č. 13: Jak byste se zachoval/a v případě odhalení nevěry vašeho partnera?

Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
Jiné	71	54,67
Okamžité ukončení vztahu	47	36,19
Nevěru by jsem ignoroval/a	12	9,14
Celkem	130	100

Tabulka č. 14: Je dle vašeho názoru nevěra omluvitelná?

Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
Záleží na situaci a okolnostech	84	64,58
Ne, v žádném případě	33	25,41
Ano	13	10,01
Celkem	130	100

Tabulka č. 15: Souhlasíte s radou MUDr. Miroslava Plzáka, CSc. „zatloukat, zatloukat“?

Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
Ano	72	55,44
Ne	58	44,56
Celkem	130	100

Tabulka č. 16: Dle vašeho názoru se nevěry dopouštějí častěji:

Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
Nevěra se vyskytuje u mužů i žen stejně často	53	40,71
Muži	52	40,04
Ženy	25	19,25
Celkem	130	100

Tabulka č. 17: Souhlasíte s tvrzením: „S přibývajícím věkem, klesá výskyt nevěry“?

Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
Ne	57	43,89
Nevím	39	29,93
Ano	34	26,18
Celkem	130	100

Tabulka č. 18: Na nevěru má vliv: (Možnost více odpovědí)

Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
Nic - je to pouze o charakteru a vlastní vůli člověka	88	53,61
Výchova	38	22,6
Setkání s nevěrou ve svém okolí	30	18,3
Dědičnost	5	3,05
Jiné faktory	4	2,44
Celkem	165	100

Tabulka č. 19: V případě odhalení nevěry vašeho partnera byste hledali pomoc u: (Možnost více odpovědí)

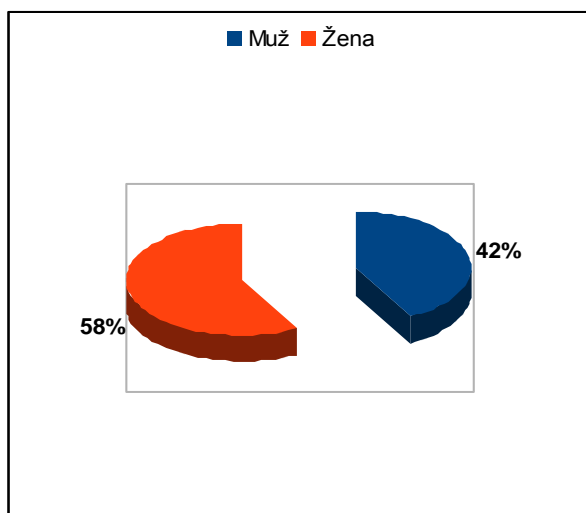
Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
Nehledal, situaci bych řešil sám	69	46,5
Kamarád/ka	63	42,12
Poradna	6	4,02
Jiné	6	4,02
Sexuolog	3	2,2
Psycholog	2	1,14
Celkem	149	100

Tabulka č. 20: Je dle vás možné nevěře předcházet?

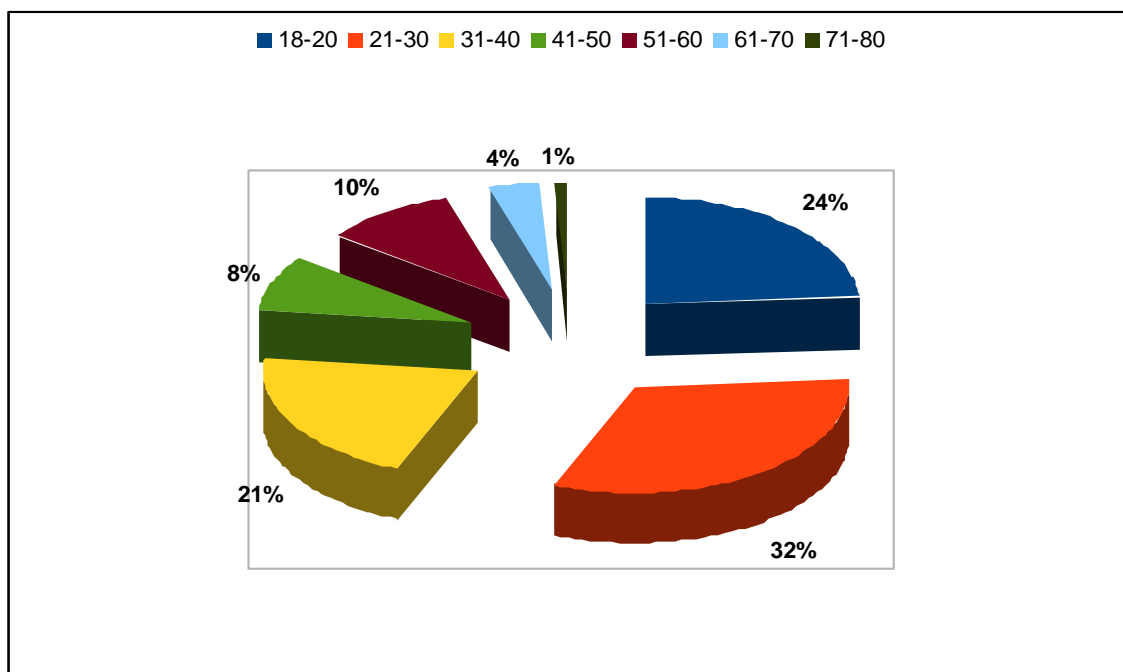
Odpověď	Počet odpovědí	
	Četnost	%
Ne	88	67,66
Ano	42	32,34
Celkem	130	100

PŘÍLOHA PIII: GRAFY

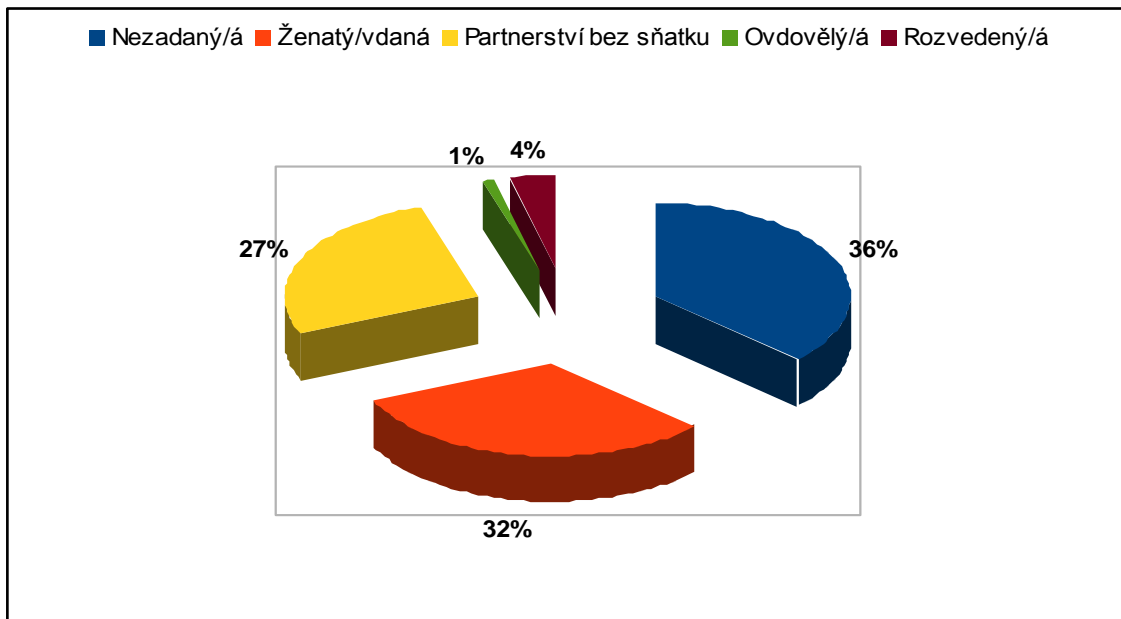
Graf 1: Vaše pohlaví:

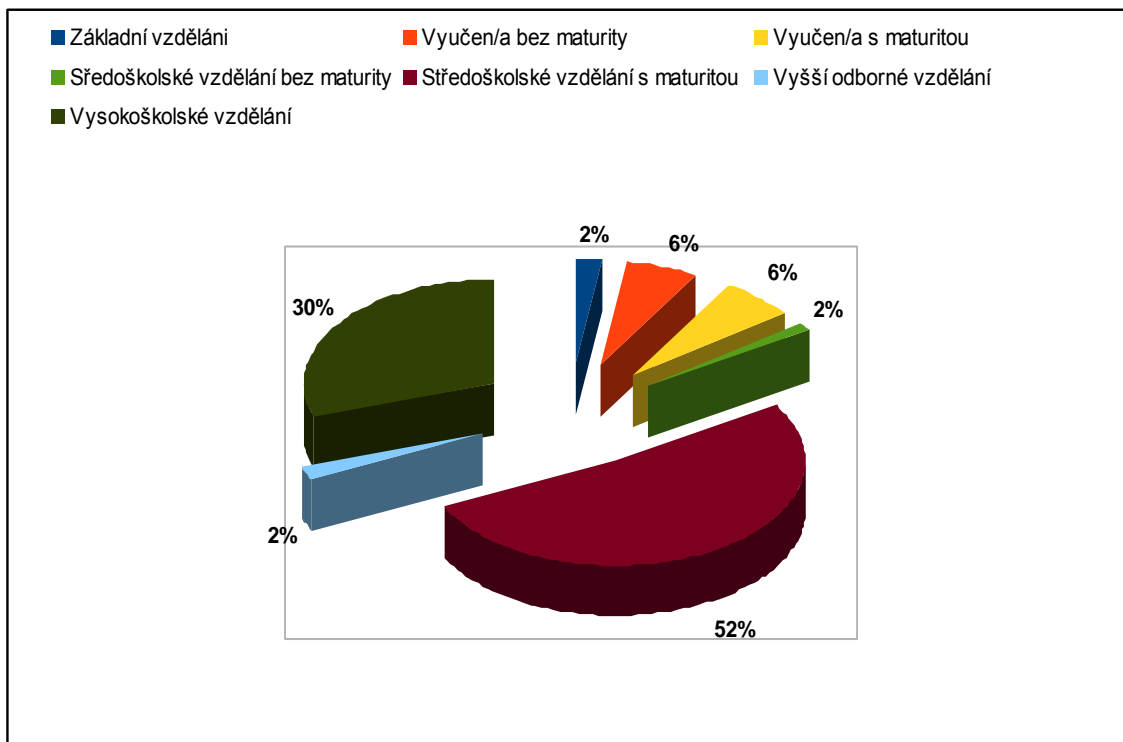
Graf 2: Uveďte váš věk:

Graf 3: V jakém aktuálním svazku žijete?

Graf 4: Jaké je vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

Graf 5: Místo vašeho bydliště:

